

શ્રી
પાર્શ્વનાથજીનો
વીવાહલો.

અને

દીવાલી કલ્પ સ્તવન

તથા

પંચમી અષ્ટમીની સ્તુતિ વિગેરે.

છપાવી પ્રસિદ્ધ કરનાર,

વૌરા લલુભાઈ મોતીચંદ શાહ

મુ. પાલીતાણા.

અમદાવાદ ત્રણ દરવાજે

શ્રી "લક્ષ્મી" પ્રિન્ટિંગ પ્રેસ

શાહ. મણીલાલ ઉગરચંદ

સંવત ૧૯૧૭

૨

કિંમત રૂ. ૦-૪-

બાહેર ખપર.

નીચે લખેલા ફોટોઆફે તથા મુનિ માહારાજેના ફોટો
આફે અને જૈનધર્મનાં સગળી જાતનાં પુસ્તકો અમારેત્યાં મળેછે.
તીર્થંકરોના ફોટોઆફે. તીર્થના ફોટોઆફે.

(શેત્રંજ ઉપરના)

શ્રી ઋષભદેવજી ભગવાન
શ્રી શાંતિનાથ મહારાજ
શ્રી મહાવીર સ્વામી ભગવાન
શ્રી પુંડરીક સ્વામીજી
શ્રી ચંદ્રપ્રભુજી ભગવાન
શ્રી ચક્રેશ્વરી માતાજી
શ્રી બાહુબલ સ્વામી
શ્રી ચૈદ સુપન તથા અષ્ટમંગળ

(શ્રી ગીરનારજી ઉપરના)

શ્રી નેમનાથજી ભગવાન
શ્રી સદૈસદૃશ પાર્શ્વનાથજી
શ્રી અમીઝરા પાર્શ્વનાથજી
શ્રી ધુળેવાના કેસરીયાજી
શ્રી દેરાણી નેદાણીનો ગોખલો
શ્રી બેઘાબંદરમાં થએલ સમોસર-
રણુની રચના
શ્રી તળાજના સાચાદેવ
શ્રી સિધ્ધચક્રજીનો ગટો

(શેત્રંજ તલાટી પાલીતાણાની)

શ્રી આદેશ્વર ભગવાનની ટુંક
શ્રી આશ્વિરજનું મોટું દેહ
શ્રી રાયણ પગલાં
શેઠ નરસી કેસવજીની ટુંક

મોતીશાની ટુંક
બાલાભાઈની ટુંક

પ્રેમચંદ મોદીના ટુંક

શેઠ હેમાભાઈની ટુંક

નંદીશ્વરદીપની ટુંક

સાંકળચંદ પ્રેમચંદની ટુંક

છીપાવસી

ચોમુખજીની ટુંક

ઘેટીના પાગે આવેલાં પગલાં

શેત્રંજ નદી ઉપરનો દેખાવ

શ્રી નેમનાથજીનું મોટું દેહેરું

ગીરનાર ઉપરનું

શ્રી ગીરનારની પહેલી ટુંક,

શ્રી ગીરનારની ૪ થી ને ૫મી ટુંક

વૈરા લલ્લુભાઈ મોતીચંદ શાહ.

મુ. પાલીતાણા.

શ્રી પાર્શ્વનાથનો વિવાહલો.

સ્વસ્તિત્રી દાયક સદા, પાસ પ્રભુ જિનચંદ; પ્રભુ
મું પદયુગ તેહના, જગ જન નયણાનંદ. ૧ અશ્વસેન
કુળ દિનમણિ, વામા રાણી નંદ; ગાશું તસ વિવાહલો,
મંગળરૂપ અમંદ. ૨ વર્ધ્ધમાન સુરીશ્વરે, આચારદિન-
કર ગ્રંથ; રચ્યો તસ અનુસારથી, રચશું ઇહાં પ્રબં-
ધ. ૩ શારદ શારદ દયા કરી, દેજે વચન વિલાસ; તુજ
પસાએ માહરી, સફળ રૂપે સહુ આશ. ૪ આઠ ભેદ
વિવાહના, શાસ્ત્રે ભાંખ્યા જેહ; નામમાત્રથી વરણુવું,
તે સુણુજે સસનેહ ૫

॥ ઢાલ ૧ લી. ॥

(ચંદ્રાવળાની દેશી.)

અહા વિવાહ પહેલો કહોરે, અહાણુને હોય તેહ;
મંત્રદાન પર્વક પિતારે; પરણાવે ધરી નેહ; પરણાવે
ધરિ નેહ તે કહિએ, અહા વિવાહ રૂપે લોએ લહીએ;
બીજે વિવાહ પ્રભપત્ય નામ, જેહથી ચાલે જગતનું

(૨)

કામ; જય જય પાસ કુમાર.૧ આર્ષ વિવાહ ત્રીજે ભ
 હ્યોરે, વનવાસીને હોય, ગાય દાન દેઈ દીકરીરે, પર-
 ભાવે ઋષિ લોય; પરભાવે ઋષિલોય તે જાણો, ઋત્વજ
 નામે ચોથો મન આણો; સર્વ જાત ધન દક્ષણા દેઈ; પ-
 રભાવે પુત્ર સુખ સેઈ; જય૦ ૨ વરકન્યા રાજ પરણેરે,
 વિચે કાઈનું નહી કામ; તે ગાંધર્વ વિવાહ કહ્યોરે, છાની
 પરણે વામ; છાની પરણે વામ તે ભાંખ્યો, પંચમ વિ-
 વાહ તે અભિલાખ્યો; છઠો અસુર છે વિવાહ, પણખંધે
 પરણે જે નાહ; જય૦ ૩ ભેરાવરીથી પરણવું, રાક્ષસ
 વિવાહ એહ; સાતમો જાણો એ આઠમોરે, પૈશાચિક છે
 તેહ; પૈશાચિક છે તેહનું કારણ, પિતૃ ધરથી કરે
 કન્યાહરણ; ઇમ કરીને જે કન્યા પરણે, પૈશાચિક એમ
 શાસ્ત્ર વરણે; જય.૦ ૪ પહેલા ચાર વિવાહ તેરે, ધર્મ મા-
 રગના ભાંખ્યા; પાછલા ચાર અધર્મનારે, વેદમાંહે એમ
 આખ્યા; વેદ માંહે એમ આખ્યા જેહમા, પ્રજાપત્ય
 વિવાહ છે તેહમાં; આદરો ચારે વરણ ઉમંગે, તેહ
 વિધ હમણાં સહુ કરે રંગે; જય૦ ૫.

દાહા.

પાસ કુમાર ભગવંતનો, ભાંખું હવે વિવાહ; પ્ર-
 જાપત્ય ભેદે કરી, સુણજે ધરિ ઉત્સાહ. ૧

(૩)

॥ ઢાલ ૨ જી. ॥

(આદિત્ય કહે માનવીને, આદીશ્વરને ધાવ્યોજી, એ દેશી.)

કાશીદેશ વાણારશી નગરી, અનોપમ અદ્ભુત
 હીપેજી; સુંદર મંદિર પોજી પગારે, અમરપુરીને જીપેજી;
 વામા રાણી તસ પટરાણી, ગુણ ખાણી જગ ગાજેજી.
 ૧ ચૌદ સુપત સુચિત તસ નંદન, આનંદન અવતા-
 રજી; શુભ લક્ષણ લક્ષિત જસ દેહી, નામે પાસકુમાર-
 જી; જગજીવન જવ જીવન પામ્યા, નવ કર કાયા મા-
 નજી; રૂપે સુંદર વિજિ પુરંદર, લાંલમાં લીલા ધામજી;
 ૨ નયર કુશસ્થજી કેરો રાજ, પ્રસેનજિત તસ નામજી;
 તેહનો દુત સભામાં આવી, વચન વહે અભિમાનજી;
 પ્રભાવતી અમ વપની પુત્રી, લવાણુમ લીલા ધામજી;
 જીવન આવી રૂપે કાવિ, અંગે ઉપન્યો કામજી. ૩ સુ-
 રરમણિના મુખથી એક દિન, તસ સુતની ગુણમાળા
 જી; સાંભળીને બાળા સુકુમાળા, મદન વહે અસરાળા
 જી; તાતે જાણી કુમારને હીધા, એણે અવસર એક ભુ-
 પજી; દેશ કુલંગતણો જે સ્વામી; આબ્યો અભિનવરૂપ-
 જી. ૪ નયરી રંધિ પડીયો બાહીર, કન્યા હરવા હેતેજી;
 તુમ પાસે મુજને મોકલીયો, તે વારણુ સંકેતેજી; ચટતો

(૪)

ભુપતિ વારે પ્રભુજી, ચઢીયા ફેજ જમાવેજી;દુત મો-
 કલીને સમજાવ્યો, નમીયો પ્રભુપદ આવિજી. ૫ આજ્ઞા
 માગી પાછો વળાયો, હવે પ્રસેનજિન રાયજી;પ્રભાવ-
 તી પુત્રી હુત આવી,પ્રભુમે પ્રભુતા પાયજી;તે સંજિત
 નિજ નયરે આવ્યા, જીત નિશાન બજાયાજી; અતિ
 આગ્રહથી બેહુ નરપતિએ, પ્રભુને બહુ સમજાયાજી. ૬
 ભોમવીતી જોણીને જિનજી, વિવાહ વાત પ્રમાણીજી;
 જોડી સગાઈ શુભ દિન જોઈ, મનમાં ઉલટ આણીજી;
 શ્રીફળ સોપારીને ઉપવિત, દાંધ દુર્વાદિક દીધાંજી;વેદ
 મંત્રથી કુળ ઉચારે, કારજ સઘળાં કીધાંજી ૭ કન્યા
 પક્ષના સહુ લોકોને,તાંબુળાદિક આપેજી;તિમરર પક્ષી
 સર્વ જનને, અન્યો અન્ય થાપેજી; સામા સામા જોવા
 તેડયા. વર વહુને તિહાં કરતાજી;વસ્ત્રાભરણ ગંધ બહુ
 માને,વિંત ધણુ વાવરતાજી. ૮ વસંત ચડાવવાની
 બહુ કરણી,લોકમાંહિ પરસિદ્ધીજી; જોશી તેડી લગ્ન
 મંડાવ્યાં, લગ્નપત્રિકા લીધિજી; જ્ઞાતિ ગોત્ર સગા સં-
 બંધિ, શેઠ પ્રમુખને તેડયાજી;ચુઆ ચંદન અત્તર અ-
 રગજી,શુદ્ધ અંગ લગાયાજી. ૯શ્રીફળ સોપારી પુરજ-
 નને,અતિ આદર કરિ આપ્યાંજી;ધમ વરકન્યા કરિ સ-
 ગાઈ,મંગળ કારજ થાપ્યાંજી;મંગળરૂપે ધવળ ગવાતે,

(૫)

ઝવેરા વવરાવેલ; સોળમાત્રિકા કન્યા ધરમાં, થાપી િન્ન
 સમાવેલ. ૧૦ સાતે કુળગર સોવન પાટે, થાપ્યા વરને ગેહે-
 લ; મંત્ર ઉપચારી અષ્ટ પ્રકારી, પુજ અતિ સસનેહેલ;
 એ વિધાન જિનમતમાં બોલ્યું, આચારાદન કર સાખીલ
 સમકિતમાં દુષણ ન વિલાગે, ન વિચાત્રે તે પાખીલ.
 ૧૧ મિથ્યામતમાં ગણપતિ થાપન, કરતાં મંગળ મા-
 ણલ; કામદેવની મુરતિ થાપો, જિનમતની નહી વા-
 ણીલ; તે દિનથી વરધો હવે ચાલી, સ્વજન સહુ મળી
 આવેલ; અમૃત સરસાં મીઠા ભોજન, રંગે નૃપ લેવ-
 રાવેલ. ૧૨

॥ દાલ ૩ જી. ॥

(આદિ જિનેસર વિનતિ હમારી-એ દેશી.)

બેહુ ઠામે વવાહના હવે, ઘણા મહોચ્છવ થાએલ;
 વડી વડારણ મુકે વડિયો, પાપડ ઘણા વણાએલ. ૧
 પેંડા બેડા વિવિધ જાતનાં, બહુ પકવાન તજાયલ;
 મંગળ ધવળ દિયે સોહાસણ, ઉલટ અંગે ન માયલ.
 ૨ દરલ શીવે નવનવા વાધા, ઘાટ ઘડે સોનારલ; જ-
 ડતા પચરંગી મણિ માણેક, જડીયા બેડા ખારલ. ૩
 સોહમસુરપતિ ઓચ્છવ કરવા, આળ્યા અવધે જાણીલ;

(૬)

પ્રભુજના પદપંકજ પ્રણમતો, સાથે લઈ ઇંદ્રાણીજ.
 ૪ તુ પુરુષોત્તમ જગજન પાવન, પુરણાનંદ વિલાસીજ
 તું અવિનાશી ભવજીત કાશી, મુકુરાનંદન આભા-
 સીજ. ૫ ભોગકર્મ જાણીને સ્વામી, વાત તુમે એ
 પ્રમાણીજ; ગુણખાણી એ પ્રભાવતી રાણી. તુમ ગુણ
 રંગ રંગાણીજ. ૬ વિવાહ ઓચ્છવ કરવા કારણ, હું
 આખ્યોછુ આજજ; તુમ દરિશન દીઠેથી મહરાં, સંધ્યા
 સઘળાં કાજજ. ૭ ઇમ કહિ પ્રણમી પ્રભુના કરમાં,
 આપે શ્રીફળ જોડીજ; મુકુટ કુંડળ ભષણ વસનાદિકે,
 આપી નામે કરજોડીજ. ૮ મંડપ મુહુરત કીધું રંગે
 મંગળ ગીત ગવાયજ; મંડપની રચના રચવાને, ભુપે
 કીધ સજવજ. ૯

ઢાહા.

સામગ્રી મંડપતણી, મેળે ભુપતિ જમ; ઇણ અ-
 વસર સોહમપતિ, વિનવે નૃપને આમ. ૧

॥ ઢાલ ૪ થી. ॥

(સરતિ મહિનાની દશી)

સોહમપતિ અવનીશને, જ પે જોડી હાથ; તુજ
 સુતના કિંકર અમો, એજ અમારો નાથ; વિવાહ જાણી

(૭)

આવીયો, અણુતેડયો હું આજ; ફરમાવો મુજને તુમે,
 જે અમ સરિયું કાજ. ૧ ત્રિભુવનપતિ વિવાહનું
 કરણી, મહોટું તે કરશું કામ; અમે ઈહાં લેશું લાહો.
 એહ, તુમે નિશ્ચિંતપણે રહો; એમ કહી કરે આદેશ,
 ધનદ પ્રત્યે કહે; અનોપમ મંડપ કરો શુભ વેશ. ૨
 વણિ અશ્વસેન મહિપતિનો, રચણે ભરો ભંડાર; તિમ્મ
 પ્રસેનજિત રાયનો, એ અમ આણા સાર; ઇંદ્રાણી કહે
 ઇંદ્રને, લેશું કન્યા કામ; કરશું ભવ સફળો અમે, એ
 અવધારો સ્વામ. ૩ આ શું અમારે એવડું, પુરવ પુ-
 ણ્યનો યોગ; ભુવનપતિ વિવાહનો ઉત્સવનો ઉપભોગ;
 સુરગતિમાં વિવાહનિ કરણી નથી મહારાય; નરભવનો
 એ ઓરતો; આદરશું અમે આજ. ૪ અમચા નાથના
 હાથમાં, દેશું કન્યાદાન; ફરી ફરી અવસર એહવો, નહિ
 આવે એ પ્રધાન; હર્ષ નહી વિવાહ સમો, સ્ત્રીજનને
 સુવિશેષ; તે માટે હે સાહિબા, આપો તુમે આદેશ. ૫
 હસતો ઇંદ્ર કહે તુમે, સાચું બોલ્યાં સુક્ત, કન્યા કામ
 કરો જઈ, પુરો મનની ઉક્ત; ઇંદ્રાણિ આવ્યાં તિહાં,
 પ્રસેનજિતને ગેહ; શ્રીફળ કન્યા હાથમાં, આપે ધરિને
 નેહ. ૬ પ્રભાવતિ લાડી તણા, પુરે મનના કોડ; સુર-
 મુંદરી વહુ જેહથી, સેવે હોડા હોડ; ભુવનપતિ વે-

(૮)

માનિક, વ્યંતરના હવે ઈંદ્ર; સખર થઈ તિમ આવિને,
 નમે પ્રભુ પદ અરવિંદ. ૭ સુર્ય આવે આવે ચંદ્રમા,
 ભુયર ખેયર વૃંદ; સહજ સંકીરણ તિહાં થયો, વર્ત્યો
 અમંદ આનંદ; ઈંદ્ર હુકમથી દેવતા, પુરે દ્રવ્ય અપાર,
 મંડપ રચે હવે રંગથી, તેહ ભાંખું આધકાર. ૮

દોહા.

ધનદ ભંડારી ઈંદ્રનો, રત્ન પુદ્ગળ લેઈ સાર;
 ઉત્તરવધક્રિય પરિણુમી, મંડપ રચે મનોહાર. ૧

॥ ઢાલ ૫ મી ॥

(કહોજી બ્રાહ્મણ કિહાંથીરે આવ્યા, કાગળિયા તે
 શાનારે લાવ્યા—એ દેશી)

કરે મંડપ રચવા વાર, નવા ખંડે રચ્યોરે દિદાર;
 ખંડે ખંડે નવ નવા રંગ, મણિમય ચિત્રામ અભંગ. ૧
 પાવડિયાં તે બાંધ્યાં લગતાં, કંચનમય ચિહ્ન દિશે
 ફગતાં; ઈંદ્રનીલ મણિનું તળીયું, માનું જલદ જળે
 આવી મળીયું. ૨ તે ઉપર રચણના થંભ, પુતળી કરે
 નાટારંભ; સ્ફટિકની ભાત વીરાળે, પ્રતીબીબ્ધ તે બેઠાં
 સમાળે. ૩ મોતીની ગુંથી છે જળી, જન જોવે નયણે
 નીહાળી; ચોખ્ખાચે મંડપ સોહે, જોતાં સુર નરનાં મન

(૯)

મોહો. ૪ તિહાં નીલરત્નમય પાન, તોરણ બાંધ્યાં છે
 પ્રધાન; મણિરચણનાં ઝુમખાં ઝુમે, નિરખતાં લોચન
 ધુમે. ૫ શોભે ચંદ્રોદય નવરંગી, ચિત્રકારી લચિત્ર
 અભંગી; પુવારા જળ ઉછળતા, જોવા બહુ લોક તે
 મળતા. ૬ એહવી મંડપની જે શોભા, નિરખેત રહે
 થિર થોભ્યા; અહો રાત્રીએ મંડપ રચિયો, મણીકંચણ
 રચણે પચીયો. ૭ તેમ પ્રસેનજિતને ગેહ, મંડપ રચિયો
 સસનેહ; ઇંદ્રાણિએ મંડપ કીધો, માનુ બિહુ જણ
 વાદ એ લીધો. હવે મહોચ્છવનું મંડણ, કરે અશ્વ-
 સેન મહિરાણ; તાલ ચર ભાડ નાટકિયા નિત જેત્ર
 કરે તિહાં મળીયા. ૮ જન જોવાને સહુ આવે, મનમાં
 બહુ આનંદ પાવે, કૃષ્ણાગર ધુપ રચાવે, શણ પુલોપરિ
 સિંચાવે. ૧૦ ઘર ઘર તોરણ બાંધાવે, કુંકુમ હાથા દેવરાવે;
 પુરજનને હર્ષ ન માવે, નારી ધવળ મંગળને ગાવે.
 ૧૧ ત્રિક ચાચર મંચર આવે, નિત નાટક નવ નવ
 થાવે; ઘણા છંદે વાળાં વાળે, તિણે નાદે અખર ગાળે.
 ૧૨ અમારી પડહ વજડાવે, તિહાં અભયદાન દેવરાવે;
 ભોજનની ભક્તિ બનાવે, બંદીજન ખરૂદ સુણાવે.
 ૧૩ ઈમ દ્રવ્ય મંગળ ઉપચાર, સાચવ્યા સહુ કુળાચાર;
 હવે પીઠીનો વ્યવહાર, કરે રંગે બહુ વસુધાર ૧૪

(૧૦)

દોહા.

શાંતિક પૌષ્ટિક કરમનાં, વાડવ કરે વિધાન; વરધ-
રને કન્યા ધરે, માતૃક પુજ દાન. ૧

॥ ઢાલ ૬ ઠી ॥

(માડી મહી વેચવા કેમ જઠએ-એ દશી.)

સાત નવને અગીઆરમી વરધેરે, અથવા વળી
તેરમી વરધેરે, વર વહુને તિહાં હુલરાવેરે, તૈલાભિષેક
કરાવેરે. ૧ નિજ નિજ મંડપ બેસારીરે, મળી કુળવૃદ્ધા
બહુ નારીરે; વર ધરથી તૈલને ધાન્યરે, કન્યા ધર લાવે
સગાનરે ૨ તિમ વધુ ધરથી વર ગેહેરે, તૈલ ધાન્ય
લાવે સસનેહેરે; તેને પકવાન તાંદુળ આપેરે; ઇમ કુળ
આચારને થાપેરે. ૩ કેઇ મૃતિકા લાવે અમુદ્યરે, લાવે
ત્રિક ચાચરની ધુળરે; કેઇ લાવે નવાણનાં પાણીરે,
કુળ કુળની એ રીત પ્રમાણીરે. ૪ હવે વાને ઘાલી કુ-
મારીરે, પીઠી ચોળે કુમરીને ઇંદ્રાણીરે; તવ ગાન કરે
સુરખાળારે. તીમ કુલખાલા સુર કમાલારે. ૫ બે ચાર
નિકાયની દેવીરે, પીઠી લેઇ પ્રભુ પદસેવિરે; અન્યો
અન્યે હસતી બોલેરે, વરને પીઠી સહુ ચોળેરે. ૬
ઇશાનેંદ્રની ઇંદ્રાણીરે, તિમ ચમરેંદ્રની ધણીયાણીરે,

(૧૧)

વ્યંતર શાશ સુરની ધરણીરે, પીઠી ચોળે પ્રભુપદ
 વરણીરે. ૭ એમ અનુક્રમે દેવીઓ આવેરે, પીઠી
 ચોળેને ગીત તે ગાવેરે; પછી કુળવૃદ્ધા મળી નારીરે,
 આલુપણ અંગ સમારીરે. ૮ આવે પીઠી ચોળવા
 કાળેરે, સૌગંધિક દ્રવ્ય સમાજેરે; પહેલી પીઠી ચોળે
 પીતરાણીરે, પછી આવે તિહાં મોલાણીરે; આરંભ
 કરણી કરે કાકીરે, મામી હડકડ કરતાં થાકીરે. મારી
 લાડકા લાડુ લાવેરે, પ્રભુને આપે તે પ્રસ્તાવેરે. ૧૦ પગ
 ઘોવે તે વરની ભાલીરે, જણે જિનસેવામેં લાલીરે;
 કાઠ આવીને લુછણાં લેતીરે, વામારાણીને ઇમ કહે-
 તીરે. ૧૧ ભાભી બેસી રહ્યાં શું ખુણેરે, બહુ કંચન
 ધાલોનિ ગુણરે; ૧૨ શ્રીફળ સોપારીને પાનરે, તેથી
 સહુને કરો સનમાનરે; માથે આઠ્યો છે સુરરે, ભોજ-
 નનું થાયે અસુરરે. ૧૩ કહે રાણી નણદી હું જણુરે,
 જે છ વિવાહનું ટાણુરે; તે કારણ ધરમાં પેઠીરે, નથી
 કામ વિના હું તો બેઠીરે. ૧૪ ઇમ કહેતી ધરમાંથી
 આવેરે, સોનંયા ફળ વહેચાવેરે; સહુને માન દેઈ દેઈ
 આપેરે, મીઠે વચને આલાપેરે ૧૫ ઇમ વર વહુ પીઠી
 ચોળાવેરે, પછી ભોજન ભક્તિ બનાવેરે; પછી નિત
 નિત પીઠી ચોળાવેરે, માનિની મનરંગે ગાવેરે. ૧૬

(૧૨)

દોહા.

ઇમ નિતનિત ઓચ્છવ કરે, લગન સમે હવે રાય;
કલુઓ આણ્યો સાસુએ, આરોગે વરરાય. ૧

॥ ઢાલ ૭ મી ॥

(થોયની દેશી.)

શુભ તીરથ ઉદ્ધે, કુંવરીને નવરાવે; વર ચિવર
મણીનો, અલંકાર પહેરાવે, પાએ નેઉર અણુવટ. વિં
છુંઆં કહાંને કાંખી; કટિમેખલા કેડે, ધુધરી ધમકેલાં
ખી. ૧ બાજુબંધ બેરખા, ચુડલો કંકણ હાથે; તિમ
ચંદનચુડી, વીંટી વેઠ સંભાથે. ૨ તુશી તનમનિયું,
કંઠે માદળિયાં સોહે; હાર ચંદન નવસર, ચમકાલએ
મન મોહે ૨ મુકતાફળ માળા. કંઠે ઝુમણાં ઘાલે; ઇમ
કંઠાભુષણ, ઇંદ્રાણિ વળી આલે; નાકે નથપુલી, ક્લેલી
અધરે આય: કાને રનિમંડળ, સમ કુંડાળ પહેરાય. ૩
વળિ પુત્ર અકોટી, ધુલર પાનડી રાળે; ઇમ કરણાભુ-
ષણ, અમરી ઘાલે સમાળે; વધચદ પદામે, શિર અં-
બોડો વાળે; શિશ પુલ તે સોહે, વદને પાનન લોટે. ૪
શિર ટીકો નિકો, જડિત જુએ સહુ લોક; કરી તિલિક
કંકનું, ઉપર ચોઢયા ચોખ; આંજ આંખડલી, તિલક

(૧૩)

કર્ચું વળિ ગાલે; પહેરયું પાનેતર, કંચુક ઉજવળ આલે.
 પઅમરી ઈંદ્રાણીએ, ઇમ કન્યા શણુગારિ; વરને શણુ-
 ગારે, કુળવૃદ્ધા મળી નારી; તવ સોહમઈદો, ઔષધિ
 જળને અણાવે; સિંહાસન થાપી, વિધિએ નહવણ કરાવે
 ૬ પહેરાવે ચીવર, અલંકાર ધરાવે; મણિરચણે જ-
 ડયો, માથે ખુંપ બધાવે; ખુપે ખીટલીયો, મોગરા
 ફિરતા દીપે; માંહે માણેક જડિયા, તેજે તરણીજીપે. ૭
 ચળકંતા હીરા, મુકતાફળની જળી; સાસુને સસરો,
 પુરજન હરખે નિહાળે; કરી તીલક કંકુનું, ચોખા સાઢે
 માતા; આંજી આંખલડી, મુખ તંબોળ મુરાતા. ૮ પાન
 શ્રીફળ નાણું, હાથ ધરી વરરાય; પગ પીલી ચઢિયા,
 ગજ ખંચે જિનરાય; કુણે બહેન કુમારિ, પાછળ લુણ
 ઉતારે; સાજન મનરંગે, મળીયા ભુપતિદારે. ૯

દાહા.

દ્વારે સહુ આવી મળ્યાં, સુર નરનો નહિ પાર;
 અમરી કુળ નારી મળી, હરની વામા નાર. ૧ નયરિ
 શણુગારી નૃપે, દેવપુરી સમ થાય; પુરજન જોવા ઉ-
 હશું, હિયડે હર્ષ ન માય. ૨

(૧૪)

॥ ઢાલ ૬ મી. ॥

(જરે થોડાં તિહાંથી ડગ ભરો, થોડી પાછળ ચમર વિનય;
જદવજની થોડલી એ દશા.)

જહો વરધોડો વર સંચરયા, બિહુ પાસે ચામર
વિનય; જદવજની થોડલી; જરે છત્ર ધરે સુરવર
તદા, ચમરેંદ્ર તે વેંજણે વાય; જયા વરની થોડલી. ૧
જરે સોવન સાજે સોહતા, હય ગય રથ પાયક કોડ.
જ૦ જરે દેવ દેવી નર નારિઓ, ચાલે હરખે હોડા
હોડ. જ૦ ૨ જરે દેવકુમર સમ દીપતા, ચાલે છાબેલા
શ્રીકાર. જ૦ જરે નવ નવ આડંબર કરી, જોતાં સહુને
ઉપજે પ્યાર. જ૦ ૩ જરે કેઈ બેઠા સુખપાળમાં,
કેઈ રાજવાહન ચક્રોળ. જ૦ જરે હયવર ગયવર રથ
વરે, ઇમ કંળ સુત કરતા કલોલ. જ૦ ૪ જરે સુરવ-
રનાં સાજન મળ્યાં, કરી, વસ્ત્રાભરણના ઠાઠ. જ૦ જરે
સુખ તબોળે પુરીયાં, સુણે બીરદ જે બોલેભાટ. જ૦
૫ જરે અત્તરદાનીયો ગુલાબની, છાંટે માંહેમાંહે ધરી
નેડ. જ૦ જરે ગજરા ધાલ્યા પુલના, ચુઆ ચંદન
અગર ચેડ. જ૦ ૬ જરે અબીસ ગુલાલ ઉડાડતા, છાંટે
કેસર મૃગમદ બાર; જરે ધુપધટી બેહુ મહમહે, નાચે
નાટક અમરીયો સાર. જ૦ ૭ જરે અષ્ટમંગળ આગમ

(૧૫)

વહે, અસિ કંત ફલક ધ્વજ સાર;જીરે વર્જ્જમાન પુરૂષો
 વહે, હાસ્યકાર ચાટ રતિકાર. જી૦ જીરે સુર ગંધર્વ
 મણી ઘણા, વાય સુરમંડળડક ખીન. જી૦ જીરે મુરજ
 માદળ ધૌકારથી, ગાજે મધુરે ઇખરે લીન જી૦ ૬ જીરે
 ઢોલ નોખતો ગડગડે, તેહમાં વિચવિચ વાજે ટકાર;જી૦
 જીરે તાલના છંદના માનથી, પડે એમ નગારાની ધોંશ.
 જી૦ ૧૦ જીરે વાજતી ભુંગળ ભેરીયો, વીણા વાંસળી
 ઇવક નિશાન. જી૦ જીરે ચહચહતી શરણાધયો, ફીરે
 ચીહું દિશી કરતી ગાન જી૦ ૧૧ જીરે વામાએ મોહ
 ખાંધીયો, લેધ નામણદીવા હાથ. જી૦ જીરે ઇંદ્રાણી
 ભુથ રથ ચઢે, તીમ કળવતિ નારિનો સાથ. ૧૨ જીરે
 સરળે સાદે સાહેલા, ગાય ઉલટ આણી અંગ. જી૦ જીરે
 જનડિયો વળી પાછળે, પહેરયા નવલા વેશ સુરંગ.
 જી. ૧૩ જીરે નગર નારીયો ખારીયે, છળે ગોખ અટા-
 રિએ આય. જી૦ જીરે વાજિત્ર નાદ તે સાંભળી, અતી
 તન મન વ્યાકુળ થાય. જી૦ ૧૪ જીરે સ્ત્રીને વહાણા એ
 ઘણું, કલ્પી કાજળને સીંદુર. જી૦ જીરે વળી વીશેષે
 વાલહાં, કાંઈ દુધ જમાઈકે તુર. જી૦ ૧૫ જીરે વાજ
 ગાજાં સાંભળી, આવે અર્ધ તીલક કરિ એક. જી૦ જીરે
 એક આંખ આંજ કરી, જોવા ચાલે કેઈ અવીવેક જી૦

(૧૬)

૧૬ જીરે ઢળતા ધીના ગાડુઆ, મુકીને જોવા જાય; જીરે
 ખીરસતી બાળ રમાડતી, સખી બાળક લેઈ પલાય.
 જી. ૧૭ જીરે અવળી કંચુકી પહેરતી, કેઈ અર્ધ સ્તન-
 નથી બાળ. જી. જીરે ચંદન પગે ચરચતી, કેઈ અળતો
 લગાવતી ભાલ. જી. ૧૮ જીરે ઓઢણું અવળું ઓ-
 ઢતી, કાઠમેખલા ધાલતી કંઠ. જી. જીરે હાથ ઝાંઝર
 પહેરતી, પગે કંકણ ધાલે ઉલ્લંઠ. જી. ૧૯ જીરે પુરવધુ
 ઇમ આચ્છવ જીએ, મનમાં આનંદ ન માય. જી. જીરે
 મોતી સોવન પુલડે, વધાવતી પ્રભુના ગુણ ગાય. જી.
 ૨૦ જીરે પુરજન ઠાઠ મળી જીએ, દોડીને ચોક બજાર.
 જી. જીરે પ્રભુ આવીં ઉભા રહ્યા, ફરતાં મંડપ તોરણ
 દ્વાર. ૨૧ જીરે સાળાએ પાણી છંટામણી, માચું ત્યારે
 ભુષણ દીયે ભુપ. જી. જીરે ઇંદ્ર કહે વેવાણને, પુજો
 પ્રભુને હવે ધરી ચુંપ. જી. ૨૨ જીરે ઉઠોને આળસુ
 શું થયાં. કરો આનંદ રંગ અપાર. જી. જીરે એહ
 વચન સુણી કરી, આવે પ્રસેનજિતની નાર. જી. ૨૩
 દોહા.

સુરવધુ ગાન કરે તીહાં, તીમ કુળધરની નાર;
 ઉઠોને વેવાણ આળસુ, આળસ ઉંધ નિવાર. ૧

(૧૭)

॥ ઢાલ એ મી. ॥

(વેવાણુ લેજેરે સોપારી, ત્હારે આંગણે આળ્યો
વેપારી-એ દેશી.)

વેવાણુ ઉઠ તું વહેણી ઉંઘ તજી, વર આળ્યો એ
તોરણુ સાજ સજી; સવાલાખ નગારાંની ધુંશ પડી, પુ-
ખનાની જય છે એહ ઘડી. ૧ કોઈ જાણુ કરોરે પિછાણુ
કરો, તુમે પગલાં ગ્યાવી બહાર ધરો; અમને ઉભાં ઘણી
વાર થઈ વેવાણુને ખખર કરો કોઈ જઈ. ૨ વેવાણુ તું
લેજેરે લાહો ઘણો, ત્હારે બારણે અવસર વિવાહતણે;
વેવાણુ લેજેરે તું સોપારી, ત્હારે આંગણે આળ્યો છે અવ-
તારી. ૩ વેવાણુ તું લેજેરે કંકુપડો, એ તો આળ્યો
વામદેવિ લાકડડો; વેવાણુ લેજેરે અર્ધતણી થાળી,
એ વરવરશે ત્હારી બાળી. ૪ વેવાણુ લેજેરે કંકાવટી,
પુત્રી પરખવા આળ્યો એ નાણાવટી. ૫ વેવાણુ લેજેરે
મુગતા થાળ ભરિ, એવો અવસર નહી આવે ફરિ ફરિ; શું
પેઠી છે ધરને જીણે, કંચનમણિ ઘાટા ગણું ધુણે. ૬ આ
અવસર કિમ તું થઈ થાંથી, તુજ આંગણે ત્રિભોવનપતિ
ક્યાંથી; દેવને દરશન દુર્લભ જેહનું, સહજે મિળવું
થાય છે તેહનું. ૭ સહુ ઈંદ્ર કરે જેહની સેવા, એહનું

(૧૮)

દરિસનજી મીઠા મેવા; ઉઠ ઉઠ તું વહેલી આવ વળી,
 શા કામમાં જઈને હમણું ભળી. ૮ ઈંદ્રે ભંડાર ઘણો
 ભરીયો, મણિકંચને કરી જોડવો દરીયો; વળી જોઈએ
 તે માગી લેજે, તોરણ પછંતો સહુને દીજે. વેવાઈનિ
 મામ રજે ખોતી, આડું અવળું શું ફરે જોતી; ઈંદ્રા-
 ણીએ ભીર કરી તહારી, તેણે વાત બની આવી ભારી.
 ૧૦ નહીં તો જાણત દીકરી દીધી હતી, શોભા રેહશે
 ઈંદ્રાણિવતી; ઉઠ ઉઠરે વેળા થઈ છે ઘણી, તહારે મંદિર
 આવ્યો ત્રિજગ ઘણી. ૧૧ તવ સાંભળી કહે માસી
 સાસુ, એમ ખોટી થાઓછો શું ફાંસુ; વિવાહનાં કારજ
 બહોળાં, પારકે ઘેર દીસો છો પહોળાં. ૧૨ એમ મહોટા
 બોલ ન બોલ બહુ, પડે કારજ ત્યારે જણાય સહુ;
 પરધરની વાતો છે સોહલી, માથે પડી વહેવી દોહલી.
 ૧૩ એમ હાંસીએ વેવાણુને વરણી, હવે આવે પ્રસેન-
 જિતની ઘરણી; ઈંદ્રાણી સમ શણગાર ધરી; મણિ મુ-
 ક્તાફળનો થાળ ભરી. ૧૪ ગજરાજની ચાલે ચાલતી,
 શ્રીફળ સોનૈયાને આસતી; ઈંદ્રાણિયો મંગળ ગાવતી,
 ઇમ સાસુ પ્રભુપદ પાવતી. ૧૫

(૧૯)

॥ દાલ ૧૦ મી. ॥

(નારંગસર રણિયામણારે એ-દેશી.)

સાસુ આવી પ્રણમે પ્રભુ ચરણે, મુખથી કહે કેણ
 તુમ ગુણ વરણે; દીડા તેહવા સાંભળ્યા કરણે તો, આ-
 ભરણે અંગ દીપતું એ. ૧ પુણ્ય અમારાં પ્રગટ્યાં છે
 આજ, તુમ દરિસનથી સર્વાં સહુ કાજ; જાણીએ પા-
 મ્યા ત્રિભુવનરાજ તો; ઝાઝ આવ્યું અમ પુણ્યનું એ. ૨
 દિશિકુમરીએ મગી હુલ્લરાયા, સુરપતિએ અભિષેક
 કરાયા; જગે જનના સંતાપ સમાવ્યા તો, આવ્યા તે
 મુજ આંગણે એ. ૩ ઈમ કહિ દુધે ચરણ પખાળે, તિ-
 લક કંકુનું કરે વર ભાણે તો; ત્રિભુવન જન સહુ પ્ર-
 ભુને નિહાળે તો, ગાળે પાતિક આપણું એ. ૪ હરખ-
 તી મ્હેટે મોતીડે વધાવે, આરતી ઉતારીને હરખ દી-
 આવે; પુંખવા ઉપગરણ મંગાવેતો, લાવે પુરાહિત વે-
 ગશું એ. ૫ ધુસળ મુસળ રવૈયો ત્રાક, સરૈયા ચાર
 કરી ચક્ર ચાક; ભાણે પુંખતી કરી મનપાક તો, નાક
 સાહે વર નિરખી એ. ૬ ઇંડી પીડીએ ઉવારણું કરતી,
 અગનિ વજ્રણનો સંપુટ ધરતી; વરને વામપદે અનુ-
 સરતી તો, ધરતી એ તે મુકતી એ. ૭

(૨૦)

॥ ઢાલ ૧૧ મી ॥

(વાળાં એ વાળે ધરમનાં-એ દશી.)

જીરે ઇંદ્ર પુછે એ વેવાણુનેરે, જીરે શું કરી કરણી
 તુમે એહ; વરને કેમ પુંખીયા એ, જીરે અમે તેહમાં
 સમજ્યા નહિરે; જીરે કારણ દાખવો તેહ; વરને કેમ
 પુંખીયા એ. ૧ આંકણી; જીરે પહેલું ધુસરું તે આદ્યુંરે,
 જીરે ધુસરું ગાડલે હોય; ધુસરે કેમ પું, જીરે ધાન
 ઉપજે ધણુ છેહથી રે; જીરે મંગળ રૂપી તે જોય. ૨
 ધુસરે એમ પું; જીરે ઇંદ્ર પુછે એ વેવાણુનેરે, મુસળ
 ઉપલે હોય; મુસળે કેમ પું જીરે મુસળે તંદુલ નીપજે
 એ, જીરે મંગળ રૂપી તે જોય; મુસળે ઇમ પુંખીયારે.
 ૩ જીરે ઇંદ્ર પુછે એ વેવાણુનેરે, રવૈયો ગોલીએ હોય;
 રવૈએ કેમ પું જીરે રવૈએ તે ઘૂત સર્વ નીપજેરે, મં.
 ગળ રૂપી તે જોય; રવૈએ ઇમ પું ૪ જીરે ઇંદ્ર પુછે
 એ વેવાણુનેરે, જીરે ત્રાક તો રેંટીએ હોય; ત્રાકે કેમ
 પું જીરે ત્રાકથી સુતર નીપજેરે, જીરે મંગળરૂપી
 તે જોય; ત્રાકે ઇમ પું ૫ જીરે ઇંદ્ર પુછે વેવાણુનેરે,
 જીરે સરૈયો તે કુંડાને હોય; સરૈએ કેમ. પું જીરે સ.
 રૈયાથી વસ્તુ સહુ નીપજેએ, જીરે મંગળરૂપી તે જોય,

(૨૧)

સરૈએ ઈમ પું ૬ હરે પાંચ મંગળ પરવડારે, હરે આ-
 દરે સઘળા લોક; વરને કેમ પું ઇંદ્ર પુછે એ વેવા-
 થુનેરે, હરે ઇંડીપિંડી શિવને હોય; ઇંડીએ કેમ
 લુંછાયાએ. ૭ હરે ઇંડીરક્ષા તે રક્ષા કરેરે, મંગળરૂપી
 તે જોય; ઇંડીએ એમ પું હરે સાંભળી ઇંદ્ર નૃપ હર-
 ખીયારે. હરે હરખીયો સકળ પરિવાર; ઓચ્છવ આ-
 જ અતિ ઘણાએ, ૮ હરે ભુપ તંબોળ છાંટણા સમેરે;
 હરે પરે ભુપણ દિયું સાર; ઓચ્છવ આજ અતિ
 ઘણો એ. ૯ હરે ઘારડી કંઠે આરોપીનેરે, હરે જ-
 ચીયા પ્રભુને ઉચ્છાહ; ઓચ્છવ ૧૦ હરે માત્રિકા ગોત્રજ
 થાપીયારે, અરે લાવીયા રંગભર ત્યાંય; ઓચ્છવ. ૧૦

દાહા.

માત્રિકા ગોત્રજ આગળે, પહેલી કન્યા હાય; વામ
 થાસે વરને તિહાં; દેવી સામા પધરાય. ૧

॥ ઢાઢ ૧૩ મી ॥

(અજબ કિયો મુનિરાજ, લઘુવય જોગ લિયો રે-એ દશી.)

તેહ લગન સમે પ્રોહિત હવેરે, મેળી સામગ્રી સાથ;
 વનડો અજબ બન્યો રે, અજબ બન્યો રે, વરરાય;
 શિહરો અજબ બન્યોરે; શિહરો અજબ બન્યો રે.
 સમી પીપત્તવ કચ્છનેરે, લેપે વર વધુ હાથ.

(૨૨)

બન્યો, અજબ. ૧ એ આંકણી. જમણા કર વર વહુ
 તણા રે, મેળવે દેવી સકાશ; બ. હસ્તબંધન મંત્રે કરી
 રે, કસુંબી સુત્રે ત્રાસ; બ. ૨ મધુપર્ક પાસન કરે રે;
 વાડવ બોલે વેદ; બ. દેશાચાર વિદેશથી રે, દીશે નવ
 નવ ભેદ. બ. ૩ તિહાં સસરો વરને દિયે રે, ગાય યુગળનું
 દાન; બ. કન્યાને ભુષણ દિયે રે, તુમ કુળ રીત પ્રધાન.
 બ. ૪ હવે વરપક્ષી વર રચે રે, વેદી મંડપ માંહ બ.
 ચઉ વિદિશે ચિહ્નું વંશથી રે, કનક કળસ હવે તાંહ
 બ. ૫ રૂપ તામ્ર મૃત કળસથી રે, કેઈ રચે વેદિકા સાર;
 બ. સાત સાત કળસ હવે રે, અથવા નવ નવ ધાર.
 બ. ૬ ચારે બારણે દીપતી રે, ગુથે કુસુમની જાળ;
 બ. તોરણ ચિહ્નું દિશે બાંધીયાં રે, ચંદ્રચા ચોસાળ.
 બ. ૭ હમે માણિક કુમળાં રે; દીપે મોતી દામ; બ.
 સરવ બિછાનાં સજ કર્યાં રે, જાણીએ સુરપાત ધામ.
 બ. ૮ વાસ પુલ અક્ષત કરે રે, મંત્ર બણી દ્વીજ પાસ;
 બ. ચઉ વિદેશે ઉછાળીને રે, ચોરી પ્રતિષ્ઠે તાસ. બ.
 ૯ અગ્નિ ખુણે અગ્નિ હવે રે, મંત્ર કરી આલાન; બ.
 ફારફેર ઇલાં વિધિ ઘણી રે, સમય દેશ કુળમાન. બ.
 ૧૦ કર મેળાવો ઇલાં કરે રે, દેશાચાર વિશેષ; મધુપર્ક
 કીધા વિના રે. કર મેળે કોઈ દેશ, બ. ૧૧ ખાંડે ખાંડાં

(૨૩)

મેળવે રે, બેડાં નયન કરંત; મણિ ગુઝય નવણ ક્રિયા
 રે, બ્રાહ્મ કરમ વિરચંત બ. ૧૨ તિમ પર્યાણ કરમ કરે
 રે, ધરે વરમાળા પવિત્ર; બ. એ આદે કરણી અછેરે,
 ભાંખી થંથે ચિત્ર. બ. ૧૩ પણ ઈહાં આચારદિનકરે
 રે, કહે પ્રજપત્ય વિવાહ; બ. અનુક્રમે લેઈ બાંધિયા
 રે. કાંઈક લૌકિક રાહ. બ. ૧૪ હવે નર નારી કેડે ચડી
 રે, મેડીત હાથે આય; બ. દાક્ષણ દ્વારે વર વહુ રે,
 ચોરીમાં પધરાય. બ. ૧૫ બેડા પુરવ સનમુજે રે, આ-
 સન હવે ભુદેવ; બ. મૃગ ચરમાસન બેસીને, સમીધિ
 અગનિ કરે સેઠ. બ. ૧૬ ધી મગ તલ જવ હોમીયારે,
 મંત્ર ભણી તિહાં વિપ્ર; બ. અર્ધપાઘ વગી દેધને,
 પુજે અગનિ ખિપ્ર. બ. ૧૭ વર વહુ આગળ બેસીને,
 તીર્યોદકે અભિષેક; બ. દરબે મંત્ર ભણી કરી રે, વા-
 ડવનો એહ વિવેક. બ. ૧૮ શાંતિક પૌષ્ટિક તિહાં કરે
 રે, પછે કરે ગોત્ર પ્રકાશ; બ. વર વહુ અગનિ પુજિને
 રે, લજ અંજની દીયે પાસ. બ. ૧૯ વેદ મંત્ર ભ-
 ણિને ગુરુ રે, બોલે મુખથી એમ. બ. સુરનરની સાથે
 કરી રે, જોડયા સંબંધ એમ. બ. ૨૦ ઈમ કહી છોડા
 બાંધિયા રે, મંગલ વર્ત્તવા કાજ; બ. ગુરુ કહે ફરો પ્ર-
 દક્ષિણા રે, આનંદ રંગ સમાજ. બ. ૨૧

(૨૪)

॥ ઢાલ ૧૩ મી ॥

(દેશી ઢાળિયાની)

પહેલે મંગળ વરતિયે રે, બહુ ફળની માળ એ;
 ગુંભયા ગુહિર નિશાન, વર વહુ સુકુમાળ એ; વાડવ
 વેદ વળી ઉચરે એ, સુરવધુ કરે બહુમાન તો એ
 આંકણી, ૧. અગ્નિને કરે પ્રદક્ષિણા રે, લાજ વધુ હો-
 મતી જાય, પ્રથમ મંગળ ઇમ વરતિયું રે, વહુવર
 આસન ઠાય. વા. ૨ બીજું મંગળ વરતિયું રે, ગાજ-
 તા દુદુલી નાદ; વા. સુરવધુ સોહલા આવતીરે, વે-
 દના થતે બહુ નાદ. વા. ૩ અગ્નિને દિયે પ્રદક્ષિણારે,
 લાજ વધુ હોમતી જાય; વા. બીજું એ મંગળ વર
 તિયું રે, વર વહુ આસન ઠાય. વા. ૪ ત્રીજું એ મં-
 ગળ વરતિયું રે, વાજતાં વિવિધ વાજિત્ર; વા. વેદ
 ઉચ્ચાર હોવે ધણારે, નારી ગાયે ચિત્ર. વા. ૫ અ-
 ગાનનને પ્રદક્ષિણા દેઘ કરી રે, લાજ વધુ હોમતી જાય;
 વા. ત્રીજું એ મંગળ વરતિયું રે, વર વહુ આસન
 ઠાય; વા. ૬ જે સુતા દાન દે તેહનારે, હાથમાં આપે
 તવ વિપ્ર વા તત્ત જવ કુસ દરો પાણીને રે, કહેવ-
 રાવેરે મુખથી વિપ્ર. વા. ૭ અમુક તિથિ અમુક સં-
 વત્સરે રે, દેઉં કન્યા તણું દાન; વા. ઇમ કહી દંપતી

(૨૫)

હાથમાં રે, પાણી મુકાવે ગુરૂ નામ; વા. ૮ વર કહે
 પ્રતિગ્રહ મેં કર્યો રે, ગુરૂ તદ્દા દેવે આશિષ; વા વર
 તણો હાથ ઉપર કરે રે, ગજ તુરંગ દે અહનીશ. વા.
 ૯ આગળ વર પાછળ સુંદરી રે, લાજ હોમે વધુ
 તામ; વા. અગતિને દેઈ પ્રદક્ષિણા રે, પ્રણમિયા પાસ
 પ્રભુ વામ. વા. ૧૦ ચોથું મંગળ એમ વરતિયું રે,
 વાજે વાજિત્રની ઠોર; વા. મંગળ ચારે એમ વરતિયાં
 રે, નારીયો ગાયે બહુ સોર. વા. ૧૧ વર વહુ આસન
 ફેરવે રે, વામ પાસે વધુ થાય; વા. મેં બેણાં લોક
 મહુ કરે રે, ધન કણગરની માય. વા. ૧૨ વાસ દુ-
 વાક્ષત કુડ લેઈ રે, મંત્ર પવિત્ર કરી તેહ; વા. દંપતિ-
 ને શિર આપિયાં રે, ધીર્ય વહે તામ ધરી નેહ. વા. ૧૩
 તત્ત જવ કુશ જળ લેઈ કરીરે, વધુપિતા દિયે વર
 હાથ; વા. વળતી કહે મુજ સુતા પ્રતિગ્રહો રે, પ્રતિ-
 ગ્રહી કહે જગનાથ. વા. ૧૪ ગજ રથ ઘોડા આપીયા
 રે, આપીયા દેશ ભંડાર; વા. મણિ કંચણ રચણ
 વળિ આપીયાં રે; વરતિયો જયજયકાર. વા. ૧૫
 ડાભ અણિયે તીર્થોદકેરે; માર્ગન કરે ગુરૂ નામ; વા.
 સાસુ કંસાર લાવે તિહાં રે મુદિત મન રંગભેર
 તામ. વા. ૧૬.

(૨૬)

॥ ઢાલ ૧૪ મી. ॥

(સંસાર નિપાયો પરે રે એ દશી.)

જન સાસુએ નિજ હાથે કર્યો, પરિભળ સુગં-
 ધિત વિસ્તરો; મેવાની બદામ માંહે ભેળી, ૧૫૨૮૦
 નપજાં ચારોળી મેળી ૧ જયફળ જવંત્રી ને મરી,
 તિમ લવિંગ એલચીશું ભરી; દ્રાક્ષા સાકરના
 રવા ભેળ્યાં, દ્રવ્ય તે નવનવા સારા. ૨ નાળીયેળ
 અખોડ ડળવળે, ધનસાર સુગંધી માંહે મળે; શ્રગમદ
 પરિમલ બહુ મહમહે, તિણે સુરપતિનું મન ગહગહે.
 ૩ મણિ કંચન થાળ વિશાળમાં, પિરશ્યો કંસાર રસા-
 ળમાં, ઉપર ગોચૃત ધારા ધણી, કહે આરોગો ત્રિભુ-
 વન ધણી; ૪ જમો જમો જમાઈ કંસાર એ, જમી
 સફળ કરો સંસાર એ; વર વહુ બેઠા જમવા જદા,
 ઈંદ્રાણી વાયુ નાંખે તદા. ૫ એક એકના મુખમાં કેવળ
 ઠવે, સુર નર મિળિયા નિરખે સવે; સોહાસણ સરળે
 સાદથી, ગાય સોહેલા કોકિલ નાદથી. ૬ સુર ગંધર્વ
 ગાન કરે ધણું, જેહેવરિયું વેનાઈનું આંગણું; ચલુ
 લેઈ તંબોળ લિયે દંપતી, પ્રભુ પરણીયા રાણી પ્રભા-
 વતી. ૭ જ્ઞાતિ ગે.ત્ર સજ્જન સહુ આવીયા, મોલેણું

(૨૭)

કરે મન ભાવિયાં; ગાય ગીત પખે આપ આપણે, મ-
દમાતી રસ રંગ ધણે. ૮

॥ ઢાલ ૧૫ સી. ॥

(દેશી સાહેલડીયાની.)

માત્રિકા ગોત્રજ આગળે રે, વર નિરખેજ; ઠર-
મોચન હવે કીધ, સુર નર સરખેજ; તે સમયે કન્યા
પિતારે. વ૦ બહુ ધન કંચન કીધ સુ૦ ૧ ફરી ચોરિ-
માં આવિનેરે વ૦ અચળ છોડે તામ. સુ૦ ૨ પુજે
મદનને દંપતી, વ૦ માતા વધાવે આય. સુ૦ ભોજન
ખીરતણું કરેરે, વ૦ મંગળ ગીત ગવાય. સુ૦ ૩ તિહાં
રજની રંગે રમેરે, વ૦ વિલસે નવ નવ ભોગ સુ૦
અવિચળ જોડી દંપતિરે, પ્રગટી પુણ્ય સંયોગ. સુ૦ ૪.

॥ ઢાલ ૧૬ સી ॥

જનીવાસે પ્રસેનજિત આવેરે, મ્હોટા મહિપતિ
સાથે લાવેરે. વેવાઈઓને આદર આપ્યારે, ઉચિત
આસને સહુને થાપ્યારે. ૧ સનમાન તંબોળ કીધારે,
ભુપે ગોરવ નોતરાં કીધારે; અમ મંદિર પાવન કીજે
રે, શોભા આપીને જશ બહુ લીજેરે ૨ સહુ સાથ
તેડી વહેલા આવેરે, તિમ પુરજન સાથે લાવેરે; ધમ
ગોરવ ભુપે મનાવીરે, આનંદથી નિજ ઘેર આવીરે;

(૨૮)

૩ રસવતી નિપજવે રસીલીરે, જેને ઈંદ્રાણી છે વ-
 શીલીરે; તેહને શુ' દુઝર હોયરે, ક્ષણમાં રસવતી કરે
 સોયરે. ૪ હવે અશ્વમેન વેવાઈરે; વળિ સાથે આઠ્યા
 જમાઈરે. મંત્રી શેઠ સામંત છે સંગીરે, સહુ પુરજન
 આઠ્યા ઉમંગીરે; ૫ વામારાણી આદે સહુ નારિરે,
 આઠ્યા ચીવર ભુષણ ધારિરે; ગોરવ લેવાને તે આ-
 ઠ્યારે, સહુને આદર દઈ બોલાઠ્યાંરે ૬ સૌગંધિક તેલ
 ચોળાવેરે, વળી ઉરનોદકે નવરાવેરે; આસન બેસણ
 મંડાઠ્યારે, આડણિ તકીયા ભલા ભાઠ્યારે; ૭ સુવ-
 ણના મુક્યા થાળરે, કચોળા તે ઝાકઝમાળરે; પાંતિ
 બેસીને પરસણ આઠ્યારે, પાણી પાત્ર ભરીને આ-
 ઠ્યારે. ૮ પિરશા મેવા તે દ્રાક્ષ અંગુરરે ફાલસાને
 ફનસ ણીજપુરરે; અનંતા સાચનાર અંજીરરે, જમ-
 રૂખ નારંગી જંખીરરે. ૯ સીતાફળ જમરૂખ એ આ-
 દેરે, ખાય માંહે માંહે સવાદેરે; લાવે વિવિધ જાત
 પકવાનરે, પિરસે બહુ કરતા સનમાનરે; ૧૦ શશિ-
 મંડળ સરચા ખાખરે, જલેખીને વેખર તાખરે;
 ઘણી જાતના લાડુ આવેરે, માંહે સુરભિ દ્રવ્ય મિલા-
 વેરે; ૧૧ સેવધયા લાખડશાઈ ને દળિયાંરે, મોતીચુર
 વળિ મગદળિયારે, ચુંટીયા લાડુ કસકસીયારે, સિહ-

(૨૯)

કેસરીયા ખસખસીયારે. ૧૨ રેશમી મરકીને ફેણીરે,
 પુરી સાટાને સુતરફેણીરે; પેંડા ખરફીને કોપરાપાકરે,
 ગુંદવડા ગુંદરપાકરે. ૧૩ કળિ છુટીને દહિંથરા ધારી
 રે, ચણા દાળ નિવેટ મિસારીરે; શીરો લાપશી શેવ
 સુવાળીરે દુધપાકને ખીર રસાળીરે. ૧૪ રાયણ કંદ-
 લી ધી પોળીરે, પીરસે રસ કેસરિયો ઘોળીરે; માવો
 ખાસુદીને શ્રીખંડરે, કરો ભોજન ભકિત અખંડરે.
 ૧૫ શેવગાંડીયા રાયતાં તીખારે, ભજ્યાં ને વડાં લાગે
 નીકારે; મગ ચણા વટાણાને વાલરે, મઠ ચણા મસુ-
 રની દાળરે. ૧૬ લીલા શાકનો નાવે પારરે. કંકોડાં
 કારેલાં ગવારરે; લીલુઆ ખહુ જાતના વધારયારે ઘૂત
 રાઈમીરીએ સમાર્યારે. ૧૭ ભેંડા તુરિયાંને ભાજરે,
 પાકાં કોળાંને દુધી તાજરે; લીંચુ મરી ઉપર આપેરે,
 દયો દયો એમ મુખથી સંભાપેરે. ૧૮ વડી પાપડ
 કેરીને કેરરે, ખીલી કાકડી કરમદાં પેરરે; ખાડવા કા-
 ચલીની ઘણી જાતરે, ખારાં શાક તે નવ નવી ભાતરે;
 ના ના કહેતાં દયો દયો કહી પીરશેરે, દેખી દેવ દેવી
 મન હીસરે. ૨૦ પિરશા ખીરંજન મીઠા ભાતરે, દાળ
 દુધ ને મઠા પિરસાતરે; ઉપર ધીની ઘણી ધારરે, જ-
 મો ભોજન સહુ નર નારરે. ૨૧ જમી ઉઠી હાથ ચલુ

(૩૦)

કીધારે, તે ઉપર તંબોળ દીધારે; ચુઆ ચંદન અત્તર
 લગાવ્યારે, બેઠા સાજન સંગે સોહાવ્યારે. ૨૨ પેરામ-
 શિઓ પહેરાવે ભુપરે, વસ્ત્ર બહુ આભુષણ અનુપરે;
 હય ગય રથ પાયક કોડીરે, મણી કંચણ રચણ સજ્જે-
 ડીરે. ૨૩ ગામ શીમને આકર ખાટરે, કુળનારીને આ-
 પ્યા ધાટરે, પુરવધુ પટોળિયો આપેરે, સહુને પહેરા-
 મણી થાપેરે. ૨૪ કર જોડીને લાગે પાયરે; કહે અમ-
 થી શું તમને અપાયરે; અમે કીંકર રૂપ રાજનરે, તમે
 ત્રીભુવનપતિ ભગવાનરે. ૨૫ અશ્વસેને દીધી વરોડીરે
 થઈ ગોરવથી તે અનોડીરે; દક્ષણા દેઈ દ્વિજ સહુ
 પોષારે, દાને જયકને સંતોષારે. ૨૬ સાત દિવસ લગે
 જનરાખીરે, ગુરૂ ગોત્રજની કરી સાખીરે; કાંકણ દોરા
 ગુરૂ છોડેરે, દાન આપે બહુ નૃપ જોડેરે. ૨૭ વર વ-
 હુને સંગાયે બોલાવેરે, સહુ સાજન મળવાને લાવેરે;
 હુધ આનંદ રંગે વધાઈરે, શીખામણુ દેઈ હવે ગાયરે ૨૮.

દાહા.

શીખામણુ દેઈ પુત્રિને પ્રસેનજીતની નાર; ઉ-
 ત્સંગે બેસારીને, આંસુ પડતે ધાર. ૧

(૩૧)

॥ ઢાલ ૧૭ મી. ॥

(છરે જાદવા -એ દેશી.)

વચન સાંભળ પુત્રી તું મહારાં, કાજ સકળ સહુ
 જોઈથી;તહારા સહુ ખરા ધારજો વિતમા છરે સુંદરી
 ૧ લાજ કરજો સદા જોઈ સસરા તણિ, પ્રાણપ્રીતી જા-
 ણજો જોમ ત્રિભુવન ધણી; આપણી લાજ વધારજો.
 ૨ સાસુ નણુંદ તણાં વચન પ્રતિપાળજો, પાછો પ-
 કુત્તર છ કહિ વાળજો, ભાળજો દ્રષ્ટિ ભુમી ભણી. છ
 ૩ પારકા પુરૂષશું વાત નવ કરીએ, અધિક સર્વ બો-
 લતાં સર્વથી વરજીએ; પીજીએ ચરણ જળ નાથનું.
 ૪ કોપજો મત કદા ધરમને રોપજો, ઉપજો શીખને
 મરમને રોપજો; ગોપજો મલીન આચાર.છ. ૫ જાણજો
 સજ્જનને ખેદ ચિત્ત નાણજો, તાણજો હઠને તું વાતને
 છાણજો; આણજો મન દયા સર્વની. છ. ૬ પીજીએ હે
 તવ ગુણ સદા લીજીએ,દીજીએ દાન બહુ નવિ ખી-
 જીએ;કીજીએ ઉચિત સહુ કામને, છ. ૭ સકળ વાતે
 કુશળ જાણીએ છે સહી, નિતિની રીત ગુરૂ મુખથી
 લહી, પણ કહી રીત વ્યવહારની. છ. ૮ ભુપ અશ્વ-
 સનને આદર કરી, કહે એ દિકરી આપ ખોળે ધરી,
 દિછરી મુજ ઉત્સંગમાં. છ. ૯ જનમથીજ આજ લગે

(૩૨)

પાળી ઘણી દુઃખ તણી વાત એણે કાનેથી નવી સુણિ;
 તે ભણી સાર કરજો ઘણી. ૭. ૧૦ ભાસે વેવાણને એ
 બાળક વહુ, સમજતી નથી કાંઈ તુમે તો જાણો સહુ
 શું બહુરે ભાંખીએ વૃદ્ધને. ૭. ૧૧ એહ કુમરી તણી
 લાજ તુમ હાથમાં, માન વધારજો સજ્જન સાથમાં;
 આથમાં એહ અમારે છે સહી. ૭. ૧૨ ઇમ કહિ પુત્રીને
 અધીક આડંબરે, ગાજતે વાજતે વાળાવે સાસરે; સહુ
 કરે લોક ઉવારણાં ૭. ૧૩ ગોરીઓ ગાવતિ અધિક
 ઉમંગથી, સાજન ભુપશું રંગથી; ઉછરંગથી પ્રભુ
 ઘેર આવીઆ. ૭. ૧૪

॥ ઢાઢ ૧૭ મી, ॥

(૭રે ૭ સ્વામી સમોસરયા-એ દેશી.)

પ્રણમી પ્રભુ ઘર આવીઆ, પુંખી માએ વધાવીયા
 રે, સંપુટ અંપાવી તીહાં, મંદીરમાં પધરાવીયારે. પ્ર. ૧
 ગોત્રજ કુળગર સાતને, અષ્ટ પ્રકારે જે અછે રે; વે-
 દમંત્ર ઉચ્ચારીને; વળી દેઈને વિસર્જન રે. પ્ર. ૨ અ-
 ઠાઈ મહોચ્છવ કરી સુરા, આણા લઈને જાવેરે; પ્રભુ
 પણ નવ નવ ભોગથી, ભોમ કરમને ખપાવે રે. પ્ર. ૩
 ત્રીસ વરસ ગ્રહવાસમાં, સુખ વિલસે સુખકારી રે; લો-

(૩૩)

કાંતિક સુર કેણુથી, શંજમ લે અધિકારી ર. પ્ર. ૪
 ચોરાશી દિવસ પ્રભુ પામ્યા નિર્મળ કેવળ નાણુ રે;
 સંઘ ચતુર્વિધ થાપીને, વરતાવી નિજ આણુરે પ્ર. ૫
 સો વરસનું આઉખું પાળી, ટાળી કરમ વિપાક રે;
 સમેત શિખર ગિરિ ઉપરે, પામ્યા પ્રભુ શિવશર્મ ર.
 પ્ર. ૬ પાસ પ્રભુનો વિવાહલો, ભણુશે સુણુસે જોહ
 રે; ટળશે વિરહ દુઃખ તેહનાં, લહેશે ઇચ્છિત તેહ ર.
 પ્ર. ૭ સંવત અઠારસે સાઠનો, ધનતેરશ દિન ખાસ
 રે; ભ્રગુપુર ચોમાસુ રહી, કીધો એહ અભ્યાસ ર. પ્ર.
 ૮ શ્રી વિજયદેવસુરી તણા, લખિય વિજય વડભાગી
 રે; તેહના રત્નવિજય ગુણી, જિનમતના અનુરાગી
 ર. પ્ર. ૯ માનવિજય ગણી તેહના, વિવેકવિજય તસ
 શિષ્યરે; અમૃતવિજય છે તેહના, જોહને સખળ જ-
 ગીશ ર. પ્ર. ૧૦ તસ પદ કમળ ભ્રમર સમો, રંગ-
 વિજય કહે રંગે રે; પાસ પ્રભુ ગુણ ગાઈયા, ઉલટ
 આણિ અંગરે. પ્ર. ૧૧ ઇતિ શ્રી પાર્શ્વનાથનો વિવા-
 હલો સમાપ્ત.

અથ દીવાળીકલ્પ સ્તવન.

રાગ રામગ્રી.

શ્રી શ્રમણસંઘ તિલકૌપમંગૌતમં, સુગતિ પ્ર-

(૩૪)

શ્રિપત્ય પાદારવૃંદ; ઈંદ્ર ભુતિ પ્રભાવમહં સૌ મુચકં,
 કૃતકુશલ કૌટી કલ્યાણ કંદં ૧ મુનિ. મનુરંજણો
 સયળ દુઃખ ભંજણો, વીરવર વર્ધમાનો જિણુંદો;
 મુગતિ ગતિ જિમ લહિ તિમ કહું સુષ્ણ સહિ, જિમ
 હોયે હર્ષ હંડે આણુંદો. ૨ મુનિ કરીએ ઉદઘોષણા
 દેશપુર પાટણે, મેઘ જિમ દાન જળ બહુલ વરસી;
 ધણ કણગ મોતિયાં જગમગે જોતીયાં; જિન દેઘ દાન
 ઇમ એક વરસી. ૩ મુનિ. દોય વિણુતોય ઉપવાસ
 આદે કરી, મગશિર કૃષ્ણ દશમી દહાડે ।સદ્ધ સાહ-
 મા થઈ વીર દિક્ષા લેઈ, પાપ સંતાપ મળ દુર કાઢે.
 ૪ મુનિ. બહુલ બંભણ વરે પારણો સામીએ, પુણ્ય
 પરમાત્મ મધ્યાન કીધું ભુવનગુરે પારણા પુણ્યથી
 બંભણી, આપ અવતાર ફળ સયલ લીધો. ૫ મુનિ.
 કર્મચંડાળ ગોસાળ સંગમ સુરો, જિણે જિન ઉપરે
 ઘાત માંડયો; એવડો વૈર તે પાપી આસી કર્યો, કર્મ
 કોડિ તું હિજ સખળ દડો. ૬ મુનિ. સહજ ગુણ રો-
 શિયો, નામે ચંડકોશિયો, જિનપદે સ્વાત જિન જોહ
 વળગ્યો; તેહ તેં યુજગ્યો ઉદ્ધર્યો ઉરગપતિ ધલો
 પાપથી અતિહિં અલગો. ૭ મુનિ. વેદીયા મિત્રીયા
 માલગિં થેદીઓ ભેદિઓ તુઝ નવિ ધ્યાન કુંભો,

(૩૫)

શ્રુત પાણિ અનાણી અહો! બુઝવ્યો તુઝ કૃપા પર
 પામી ન સંભો. ૮ મુની. સંગમિ પીડીઓ પ્રભુ સ-
 જલ લોઅણે, ચિતવે છુટાસ કીમ એહો, તાસ ઉપરિ
 દયા એવડી સી કરી, સાપરાધે જને શખલનેહો. ૯
 મુનિ. એમ ઉપસર્ગ સહતાં તરણીમી તવ રીસ, સા-
 ધ ઉપરિ આધિક પખ્ય એકે, વીર કેવલ લહ્યું કર્મ
 દુઃખ સવિ દહ્યું, ગહ ગહ્યું સુરભી કર નર અનેકે.
 ૧૦ મુની. ઇંદ્રભુતિ પ્રમુખ સહસ ચઉદસ મુની, સા-
 હુણી સહસ છત્રીસ વિહસી, ઓગણસડી સહસ લાખ
 શ્રધાલુયા, શ્રાવિકા ત્રિલખ અઠાર સહસી. ૧૧ મુની.
 એમ અખીલ સાધુ પરીવારસુ પરવર્યા, જલધિ જં-
 ગમ જિર્યો ગુાહર ગાજે, વિચરંતા દેશ પરદેશની
 આદેશના, ઉપદેશ સયલ સંદેહ લાજે. ૧૨ મુની.

॥ ઢાલ ૨ જી. ॥

વીવાહલાની દેશી

હવે નિય આય અતિમ સમૈજણીયા, શ્રી જિન-
 રાયરે, નયરીઅ પાપાઇ આવિઆ રાજ સમાજને
 ઠાઠરે, હસ્તી પાલગ રાય દિઠડા, આવિયા આંગણ
 ખારરે, નયણ કમલ દોઇ વીહસીયાં, હરસીતાં હૈડા

(૩૬)

મઝારે . ૧ ભલે ભલે પ્રભુજી પધારીઆ પાવસિ પા-
વન કીધરે, જનમ સફલ આજ અમતણા, અમધર
પાઉલા દીધારે, રાણી રાય જિન પ્રભુમીયા, મોટે મો-
તિડે વધાવીરે, જિન સનમુખ કર જોડીયા, બઘડલાં
આગલેં આવીરે. ૨ ધન અવતાર અમ્હારડો, ધન
દિન આજનો એહોરે, સુર તર આંગણે મોરીઓ, મો-
તી અડે લુડલો મેહરે, આશુ અમારે એવડો પુરવ
પુન્યનો જોગરે, હિયડલુ હેતે હરસીઓ જોજન મ-
લીયો સંયોગરે. ૩ અતિ આદર અવધારીય ચરણ
ચોમાસલું રહિયારે, રાય રાણી સુરનર સવે, હીયડલા
માંહે ગહગહીઆરે, અમરતથી અતી મીઠડી સાંભ-
લી દેશના જીનનીરે, પાપ સંતાપ પરહો થયો સાતા
થઈ તન મનનિરે. ૪ ઈંદ્ર આવે આવે ચંદ્રમા આવે
નર નારિના વૃંદરે, ત્રણ પ્રદક્ષણા દેઈ કરી નાટીક
નવ નવા છંદોરે, જિનમુખ વચણની જોડડી તિહાં
હોઈ અતિ વણું મીઠીરે, તેહ નર તેહીજ વરણવે
જિણે નીજ વચણલે દીડીરે. ૫ ઇમ આણુંદે અતિ
કમ્યા શ્રાવણ ભાદ્રવો આશોરે, કૌાતક કોડીલો અનુ-
કમે આવિઅલો કારતીક માસરે, પાખીય પર્વ પનોતલો
પોહતલો પુન્ય પ્રવાહરે, રાય અઠાર તિહા મિદ્યા

(૩૭)

ચોસહ લેવા ઉછાહરે. ૬ ત્રિભુવન જન સવિ તીહાં
મલ્યો શ્રી જન વંદન કામોરે, સહજ સંકીરણ તીહાં
થઓ, તીલ પડવા નહિ કામોરે, ગોયમ સ્વામી સ-
મોવડે, સાંમી સુધરમા તીહાં બેઠારે, ધન ધન તે જીણે
આપણે, લોયણે જનવર દીઠારે. ૭ પુરણ પુન્યના
ઓષધ પોષધ, વ્રત વેગે લીધારે, કારતિક કાલી ચઉ-
દશે જનમુખે પચખાંણ કીધારે, રાય અઢાર પ્રમુખ
ઘણે જન પગે વાંદણાં દીધારે, જન વચનામૃત
તીહાં ઘણે, ભવિયણે ઘટ ઘટ પીધારે. ૮

॥ ઢાલ ૩ જી. ॥

રાગ મારૂ.

શ્રી જગદીશ દયાળુ દુઃખ દુરિ કરરે કૃપા કોડી
તુઝજોડી, જગમારે જગમારે કહિયે કેહેને વીરજરે.
૧ જગ જનને કુણ દેશે એવી દેશનારે, જાણી નિજ
નીરવાણુ, નવ રસે નવ રસે સોલ પુરહ દીયે દેશના.
૨ પ્રબલ પુણ્ય ફલ સંસુચક સોહમણારે અઝયણો
પણ પન્ન કહીઆરે કહીઆરે મહિયાં સુખ સાંલલી
હોઈરે. ૩ પ્રબલ પાપ ફલ અઝયણું તીમ તે તક્ષાર.
અણ પુછાં છત્રીસ, સુણતાંરે સુણતાંરે ભણતાં સવિ
સુખ સંપજેરે. ૪ પુન્યપાલ રાજ તીહાં ધર્મ કથાંતરેરે

(૩૮)

કહ્યું પ્રભુ પ્રત્યખ્ય દેવ, મુજનેરે મુજનેરે સુપન
 અર્થ સર્વી સાચલોરે. ૫ ગજ. ૧ વાનર ૨ ખીકુમ ૩,
 સિંહ ૪ વાયસ ૫ ઘડોરે ૬ કમલ ૭ ખીજ ૮ ઇમ આઠ,
 દેખીરે દેખીરે, સુપન્ન સભય મુઝમન હુઓરે. ૬ ઓ-
 ખરી ખીજકમલ અસ્થાનકિં સિંહનોરે, જીવ રહિત
 શરીર સોવનરે સોવનરે કુંભમલીન એસ્યું ઘડોરે. ૭
 વીર ભણે ભુપાલ સુણો મન થીર કરીરે, સુણી અ-
 રથ સુવીચાર હિયડેરે હિયડેરે ધરયો ધર્મ ધુરંધરો. ૮

॥ ઢાલ ૪ થી ॥

શ્રાવક સિંધુર સારીખા, જીનમતના રાગી, ત્યાગી
 સહ ગુરુદેવ ધર્મ, તત્ત્વે મતી જાગી, વિનય વિવેક વિ-
 ચારવાંત, પ્રવચન ગુણ પુરા, એહવા શ્રાવક હોઈ
 સીમતીમંત સનુરા. ૧ લાલચી લાગા થોડલે, સુખી
 રાચી રહિયા, ધરવાસે આશા અમર, પરમારથ દુ-
 હિયા, વ્રત વૈરાગ થકી નહી, કોચ લેસ્યે પ્રાહે, ગજ
 સુપને ફલ એહને, નેહ નવિ મન માંહિ. ૨ વાનર
 ચંચલ ચપલ જાતી, સરખા મુની મોટા, આગલ
 હોર્યે લાલચી, લોભી મન ખાટા, આચારજ આચાર
 હિણ, પ્રાહિ પરમાદી, ધર્મ ભેદ કરસ્યે ઘણા, સેહેજે

(૩૯)

સ્વારથ વાદી. ૩ કો ગુણુવંત મહંત સંત, મહામુની
 રૂડા, મુખ મીઠા માયા વિઆ મનમાંહે કુડા, કરસ્યે
 માંહેમાંહે વાદ પરવાંદે નાસિ, ખીજ સુપન તણો
 વીચાર ઇમ વીર પ્રકાશે. ૪ કલ્પવૃક્ષ શરીખા હોવેં,
 દાતાર ભલેરા, દેવ ધર્મ ગુરવાસના, વરિ વારીના
 ચેરા, સરલ વૃક્ષ સવીને દેઇ, મનમાં ગહગહતા, દાતા
 દુરલભ વૃક્ષરાજ, ફલ પુત્રે પત્રે હતા, ૫ કપટી જન
 મતી લેંગીયા, બબુલ સરીખા, ખીર વૃક્ષ આડા થયા
 જમ કંટક તીખા દાંન દેયતાં વારસ્યે, અન્ય પાવ-
 ન પાત્રે. ત્રીજ સુપન વીચાર કહ્યો જન ધરમ લીધા
 રે. ૬ સિંહ કલેવર સારીખો જનસાસન સબખો,
 અતી દુર દાંત અગાહનીય જન વાયક જમલો, પર
 સાસન સાવજજ અજજ તે દેખીને કંપે, ચક્રિયા સુ-
 પન વીચાર એમ જન મુખથી જંપે. ૭ ગછ ગંગા-
 જલ સારીખો મુકી મત હીણા, મુનિ મન રાચે ડી-
 લરે, જમ વાયસ દીણા, વંચક આચારજ અનેક
 તીણે ભોલવીયા, તે ધર્માંતર આદરે જડમતી બહુ
 ભાવીયા. ૮ પંચમ સુપન વીચાર રાહ શુણીઓ રા-
 જને; છડે સોવન કુંભ દિઠ, મેં જો શુણી કાને, કો-
 કો મુની દરીસણ ચારિત્ર, જ્ઞાન પુરણ દેહા, પાલે

(૪૦)

પંચાચારને છાંડી નીજ ગેહા. ૬ કો કપટી ચા-
 રીત્ર વેષ લઈ વિમ્ન તારે, મેલો સુવન કુંભ
 જમ, પિંડ પાપે ભારે, છડા સુપન વીચાર એહ,
 સાતમે દીવસ ઉકરડે ઉતપતી થઈ, તે શું કહ્યું જ-
 નવર. ૧૦ પુન્યવંત પ્રાણી હોસ્યે પ્રાહિં મધ્યમ
 જાત, દાતા ભોક્તા રીદ્ધીવંત નીરમલ અવદાત,
 સાધુ અસાધુયતી વદે, તવ સરીખાં કાળે, તે બહુ
 ભદ્રક ભવિયણે સ્યો એલંભો દીજે. ૧૧ રાજ મંત્રી-
 પરે સુસાધુ આપો પુગોપી, ચારીત્ર સુદ્ધે રાખસ્યે
 સર્વ પાપ વીલોપી, સત્ત સુપન વીચાર વિર જન-
 વર એમ કહો, અઠમ સુપન તણે વીચાર મુણી મન
 ગહે ગહેઓ. ૧૨ ન લહે જન મદ માત્ર જેહ, તે પાત્ર
 ન કહીએ, દીધાનું પરભવે પુન્ય ફલ કાંઈ ન લહીએ,
 પાત્રાપાત્ર વીચાર ભેદ ભોક્તા નવી લહેસ્યે, પુન્યાર્થે
 તે અર્થ આથી કપાત્રે દેસ્યે. ૧૩ ઉખર ભુમી દુષ્ટ બી-
 જ, તેહનો ફલ કહીઓ, અષ્ટમ શુપન વીચાર એમ
 રાજ મન ગહિઓ, એહ અનાગત સહુ સરૂપ, જાણી
 તેણે કાલે, દીક્ષા લીધિ વીર પાસે રાજ પુન્યપાલે ૧૪

(૪૧)

॥ ઢાઢ ૫ મી ॥

રાગ ગાડી.

ઇંદ્રભુતિ અવસર લહીરે, પુછી કહે જિનરાજ;
 શું આગલ હવે હોયસ્યેરે, તારણ તરણ જિહાજોરે. ૧
 કહે જિનવિરજીં મુજ નિરવાણ સમય થકીરે, તિહું
 વરસે નવ માસ, માટેરે તિહાં બેસસ્યેરે, પંચમકાલ
 નીરાસોરે. ૨ કહેં બારે વરસે મુજ થકીરે, ગૌતમ
 તુઝ નીરવાણ, સોહમ વિસે પામસેરે, વરસે અખય
 સુખ ઠાણોરે ૩ કહેં ચઉસઠી વરસે મુજ થકીરે, જં-
 બુને નીરવાણ, આથમસ્યે આદિત થકીરે, અધીકું
 કેવલ નાણરે. ૪ કહેં મણ પઞ્જેવ પરમાવધીરે, ક્ષ-
 પકો સમ મન આણ, સંજમ ત્રિણ્ય જિન કલપનીરે,
 પુલકાહાર કહાણોરે. ૫ કહેં સિઝંભવ અઠાણુવેર,
 કરસ્યે દસ આલીય, ચઉપુંચી ભદ્ર બાહુથીરે, થાસ્યે
 સયલ વિલીઓરે. ૬ કહેં દોયસત પનરે મુઝ થકીરે,
 પ્રથમ સંઘયણ સંઠાણ, પુંવણું ડિગતે નવિ હુસ્યેરે
 મહાપ્રાણુનવિ ઝીણોરે. ૭ કહેં ચઉત્રયન્ને મુઝ થ-
 કીરે, હોસ્યે કાલીક સુરી, કરસ્યે ચઉથ પંતુસણરે,
 વરગુણ રયણુનો પુરારે. ૮ કહેં મુઝ થકી પણ ચઉ-

(૪૨)

રાસીએરે, હોસ્યે વયર કુમાર, દસ પુર્વિ અધિકીલી-
 ઓરે, રહેસ્યે તીહાં નીરધારરે. ૬ કહેં મુઝ નીરવાણુ
 થકી છસેરે. વીસ પછી વનવાસ, મુકી કરસ્યે નયર-
 માંરે, આર્ય મુની રક્ષિત વાસોરે. ૧૦ કહેં સહસ્ર વ-
 રસે મુઝ થકીરે, અહિંદ પુરવ વીછેદ, ચોતીક અણુમ-
 લતાં હુસ્યેરે, બહુલ મતાંતર ભેદરે, ૧૧ કહેં વિક્રમ-
 થી પંચ પંચાસીએરે, હોસ્યે હરીભદ્રસુરી, જિનશા-
 સન અનુઆલસ્યેરે, તેહથી દુરયાંસવિદુરરે ૧૨ કહેં
 દ્વાદસ સતસતર સમેરે; મુઝથી મુનીસર હીર, બપ્પ-
 બદ સુરી હોયસ્યેરે, તે જન શાસન વીરોરે ૧૩ કહેં
 મુઝ પ્રતિબિંબ ભરાવસેરે, આમરાય ભુપાલ, સાર્થ
 ત્રિકોટિ સોવન તણોરે, તસ વયણુથી વિશાલોરે ૧૪
 કહેં પોડસ સત અગણોતરોરે વરસેં મુઝથી મુણુંદ,
 હેમસુરિ ગુર હોસ્યેરે, સાસન ગયણુ દીણુંદોરે ૧૫
 કહેં હેમસુરી પડી બોહીએરે, કુમારપાલ ભુપાલ,
 જિન મંડીત કરસ્યો રહીરે, જિન સાસન પ્રતિપાલોરે
 ૧૬ કહેં ગૌતમ નિબલા સમયથીરે, મુઝ સાસન મન
 મેલ, માંહો માંહે નવિ હુસ્યેરે, મચ્છમલા ગત કેલોરે,
 ૧૭ કહેં મુનિ મોટા માયાવીયારે, વેટી ગારા વિશેષ,
 આપ સ્વારથ વસી થઓરે, એક વિડંબસ્યો વેસોરે,

(૪૩)

૧૮ કહે૦ લોભી લખપતિ હોધસ્યેરે, યમ સરીખા ભુ-
પાલ, સજન વિરોધી જનહોસ્યેરે, નવિ લઝાલુ દયા-
લોરે. ૧૯ કહે૦ નિરલોભી નીરભાધયારે, સુધાચારી-
ત્રવંત, થોડા મુની મહીયલ હુસ્યેરે, સુણી ગૌતમ ગુ-
ણવંતરે. ૨૦ કહે૦ ગુરૂ ભગતા શીષ્ય થોડલારે, શ્રા-
વક ભગતી વીહિણુ. માત પીતાના સુત નહિરે, તે મ-
હીલાના આધીનરે. ૨૧ કહે. દુષ્પસહ સુરી રૂલગુસી,
રીરે, નાયવ શ્રાવક જાણુ, સચ્ચસીરીતમ શ્રાવિકારે,
અતિમસંધ વખાણોરે. ૨૨ કહે૦ વરસસહસ એક વિં-
શતિરે, જિનશાસન વીક્ષાત, અવીચલ ધર્મ ચલાવસેરે
ગૌતમ આગમ વાતોરે. ૨૩ કહે૦ દુખમે દુખમા કાલ-
નીરે, તેહ કડી ઇસીવાત, કાયર કંપે હમડલોરે, સુણતાં
અવદાતોરે. ૨૪ કહે.

॥ ઢાલ દ ઠી. ॥

રાગ પેઉડા ધરે આવે-એ દેશી.

મુઝસ્યુ અવિહડનેહ બાંધ્યો, હૈજહેડા રંગ દદ
મોહ બંધણુ સખલ બાંધ્યા વજત જેમ અભંગ, અ-
લગા થયા મુઝ થકી એહને; ઉપજસ્યે કેવલનીયઅંગ
કે. ૧ ગૌતમરે ગુણવંતા. અવસર જાણી જિનવરે પુ-

(૪૪)

છીઆ ગોતમ સ્વામી, દોહગ દુખીયા જીવને, આવી-
એ આપણ કામ, દેવસર્મ્યા બ્રાહ્મણ જઈ બુઝાંચો રે
ઉણેં દુકડે ગામ કાંઈ રે ગૌતમ ગુણું સાંભળી વચણ
જિણુંદનું, આણુંદ અંગ ન માય, ગઉતમ બે કરજોડી;
પ્રણમી વિરજિનતા પાય, પાંગરા પુરવ પ્રીતથી ચઉ-
નાણી રે મનમાં નિરમાય કે. ૩ ગૌતમ. ગૌતમ ગુર
તિહાં આવીયા વંદાવીયો તે વીપ્ર, ઉપદેશ અમૃત દી-
ધલો પીધલો તિણેં ક્ષિપ્ર, ધસમસ કરતાં બંભણી;
બારી વાગી રે થઈ. વેદન દિપ્રકે ૪ ગૌતમ. ગૌતમ
ગુરનાં વચણનાં નવિ ધર્યાં તેણે કાને, તે મરિને તસ
શિરીકૃમી થયો, કામનિને એક તાન, ઉઠીયા ગૌતમ
જણીઓ, તસચરીઓ રે પોતાને ન્યાન કે. ૫ ગૌ.

॥ ઢાલ ૭ મી ॥

રાગ રામળીરી.

શ્રી ચઉસહ મણુનાં મોતી ઝગમગેરે, ગાળે ગુહિર
ગંભીર સરીરે, પુરાં તેતીસેં સાગર પુરવેરે, નાદેલી-
ણા લવણતમી આ સુરરે, વીરજી વખાણેરે જગજન
મોહીઓરે, ૧ સમૃતથી મીઠી આધકી વાણીરે, સુણતાં
સુખડું જે મન સંપજેરે, તે લેહસ્યે જે પહોચશે ની-

(૪૫)

રવાણુરે વીર. ૨ વાણી પડછંદે સુર પડી બોહીયાર, સુણતાં પામી સુખ સંપતિની કોડરે, બીજ અખંડલ ઉલટથી ઘણાર, આવી બેડા આગળ બે કરજોડીરે, વીર. ૩ સોહમ ઇંદો સાસન મોહીઓર, પુછે પરમેસ-રને તુમેં આયરે, બે ઘડી વધારો ખાતી થકી પરહુરે, તો ભસ્મ ગ્રહ સધલો દુરિજયરે. ૪ વીર. સાસન શોભા અધિકી વાધસ્યેર સુખીયા હોસ્યે મુનીવરના વૃંદરે, સંઘ સકલને સવી સુખ સંપજેરે, હોસ્યે દિન દિનથી પરમાનંદરે વીર. ૫ ઇંદા ન કદારે કહિછ કેહનોરે, કેણે સાધ્યો તવીજય આયરે, ભાવી પદારથ ભાવી નિપ-જેરે, જે જીમ સરજ્યું તે તીમ થાયરે. વીર. ૬ સોલ પો-હોરની દેતા દેશનારે પરધાનક નામા રૂયડુ અધ્યાનરે, કહતાં કાતી વહી કુહુ પરગડિરે, વીરજી પોતા પંચમ ગતી રચણુરે. વીર ૭ જ્ઞાન દીવોરે જવ દુરે થયોરે, તવ કીધિ દેવ દિવાની સયાંણુરે, તીમરે ચીહું વરણુ દીવા કીધણારે, દીવાલી કહીછ છે કારણુ તેણેરે, વીર. ૮ આંસુ પારેપુરણ નયણુ ખંડલોરે મુકી ચંદનની ચ-યમાં અંગરે, દીધો દહન દેવે સધલો. મલીરે હા ધિક ધિક સંસાર વિરંગરે ૯ વીરજી.

(૪૬)

॥ ઢાઢ ૬ સી, ॥

સગ વેરાડી.

વંદીસુ વેગે જઘ વીરો, ઇમ ગૌત્તમ ગહ ગહતા,
 મારગ આવતાં સાંભળીઓ, વીર મુગાતમાં પુહતારે,
 જિનજી તું સનેહી મોટો. અવીહડ પ્રેમ હતો તુઝ
 ઉપરે. તેતેં કીધો ખેટારે, જિનજી. ૧ હૈહૈ વીર કર્યું અણ
 ઘટતું, મુઝ મોકલીયો ગામ, અંતકાલે બેઠો તુઝ આ-
 ગલી, હું સ્યૈતાવત કાંમેરે. જનજી. ૨ ચઉદ સહસ
 મુઝ સરીખા તારે, તુઝ સરીખો મુઝ તુંહી વીસવાસે
 વીર છેતરીયો સ્યો અવગુણ મુઝમાં એહરે, જનજી.
 ૩ કેહેને છેહડે નવિ વલગે, જો મીલનું હોઈ સખતું
 મીલતાંસ્યું જિણેચીત્ત ચોરયું તીણે કર્યું કબલુરે, જન-
 જી. ૪ નિહર હિયડાનેહ ન કીજે, નિસનેહિ નર ની-
 રખી, હિયડું હેજે મીત્રે જહાં હરખી, તે પ્રીતલડી
 સરખીરે, જનજી. ૫ તે મુઝને મનડો નવિ દિધો, મુઝ
 મનડો તે લીધો, આપ સવારથ સઘડો કીધો. મુગતિ
 જઘને સીધોરે જનજી. ૬ આજ લગે તુંઝ મુઝસું
 અંતર, સુપનાં નંતર નવી હુતો, હઘડા હેજહીઆલી
 છંડી, મુઝ મુકયો રોતોરે જનજી. ૭ કેા કહેશુ બહુ

(૪૭)

પ્રેમ મ કરસ્યો, પ્રેમ ખિડંબન વીરૂં, પ્રેમે પરવશ
 જે દુઃખ પામે, તેહ કથા ઘણું વીરૂંરે, જનજ. ૮ નીસ
 નેહી સુખીયા રહે સંઘલે, સસનેહી દુઃખ દેખે, તીલ
 દુર્ગધે પરની પીડા, પામી નેહવીશેરે, જનજ. ૯ સ
 મોવસરણ કહીઈ હવે હોસ્યે. નયણલે કુણ જોસ્યે, દયા
 ધેનુપુરિ કુણ દોહસે, વૃખ દધી કુણો વીલોસ્યેર જન
 જ. ૧૦ ઇણ મારગ જે આલ્યા જાવે, તે પાછા નવી
 આવે, મુઝ હીયડું દુઃખ પડે ન સમાવે, ને કહો કુણ
 સમાવેરે જન. ૧૧ દો દરિસણ વીરાવાલાને, જે દરી-
 સણનાં તરસ્યાં, જે સહણે કીંવારે દેખી સઉ, તો દુખ
 દુરી નરસ્યુરે જન. ૧૨ પુન્ય કથા હવે કોણ કેલવસે,
 કુણ વાહલા મેલવસ્યે, મુઝ મનડું હવી કુણ ખેલ
 વસ્યે, દુમતી જિમ તીમ લવસ્યેરે જનજ. ૧૩ કુણ
 પુછ્યાનો ઉત્તરદેશે, કુણસંદેહ ભંજોસ, સંઘકમલવન
 શ્રીમ વીહસસ્યેરે; હું છન્નસ્થાવેસેરે જનજ. ૧૪ હું પુરાં
 પુર વસ અનાણી, મેં જન વાત ન જાણીરે, મોહ કરે
 સર્વી જગ અનાણી, એહવી જનની વાણિરે જનજ. ૧૫
 એ હવે જનવચણે મન વ્યાપ્યો, મોહ સખલ
 ખલ કાપ્યો, ઇણ ભાવે કેવલ મુખ આવ્યો, ઈંદ્રે જન

(૪૮)

પદ થાપ્યોરે, જન૦ ૧૬ ઈંદ્રહાસા ભદ્રારક જુહાર ભ-
દ્રારક તેણે પર્વ પનોતું જગમાં વ્યાપ્યુરે, તે કીજે ભ-
વીકેણુરે જન૦ ૧૭ રાજ નંદીવર્ધન ઉનુ તરીઓ ભાઈ
નર બીજે, તે ભાઈ હુધ જગ સવલે, બેહને બહુ
પર કીજેરે જનજ૦ ૧૮

॥ ઢાલ એ મી ॥

વિવાહલાની દશી.

પેંહરી નવરંગ ફાલડીરે, માંડી મૂગ મદ કેસર
ભાલડીએ, જમ ઝબકે શ્રવણા ઝાલડીએ, કરી કંઠે
મુગતા ફલ જાલડીએ, ૧ ઘર ઘર મંગળ ભાલડીએ,
જપે ગોયમ ગુણ જપ ભાલડીએ, પોહતતો દીવા-
લડીએ, રમેરંગ ભરી રામતી બાલડીએ ૨ સોકસંતાપ
સવી કાપીયાએ, ઇંદ્રે ગાયમ વિરપદે થાપીયાએ, નારી
કહે સાંભલ કંતડાએ, જપો ગોયમ નામ એ કંતડા-
એ ૩ વ્યો લખ લાલ લખેસરીએ, લો મંગલ કોડિ
કોટી સરિએ, જપ જપો થઈ રયું તપે સરીએ, જમ
પામીએ સજ્જ પરમેસરીએ, ૪ લહિએ દીવા-
લડી ધાલડો એ, એતો પુન્યનો ટબક લોટાટલોએ
મુકૂત સરિ દઢ કરો પાલડીએ, જિમ ઘરેહુધ દીવા-

(૪૯)

લડીએ, રમે રંગ ભરી રામતી બાલડીએ ર સોઠ સં-
તાપ સવિ કાપીયા એ, ઈંદ્રે ગોચમ વિરપદે થાપી-
યોએ, નારી કહે સાંભલ કંતડાએ, જપો ગોચમ નામ
એ કંતડાએ ૩ દ્યો લખ લાલ લખેસરીએ, ઘો મં-
ગલ કોડિ કોટી સરીએ, જપ જપો થઈ સ્યું તપે સ-
રીએ, જિમ પામીએ સઝ પરમેસરીએ, ૪ લહિઈ
દીવાલડી ધાલડોએ, એતો પુન્યનો ટબક લોટાટલાએ,
સુકૃતસરીદઢકરો પાલડીએ, જમધરેહુ ઈદીવાલડીએપ

॥ ઢાલ ૧૦ મી. ॥

હવે મુનિસુત્રત સિસોરે, જેહની સખલ જગી-
સોરે, તે શુર ગજપુરિં આઠ્યારે, વાદિ સવિહાર મ-
નાઠ્યારે ૧. પાવસ ચોમાસુ રહ્યારે, ભાવયણ હિયડે
ગહ ગહીઆરે, તુમો ચકવત્તિ પદ્મરે, જસુ હિયડે નવી
છદ્મરે, ર નમું ચીતસ પરધાનરે, રાજ દેઈ બહુ માનરે,
તિણેં તીહાં રીઝવી રાયને, માંગી મોટો પસાયરે ૩.
લીધો ખટ ખંડ રાજરે, સાત દીવસ માંડી આજરે
પુરવેં મુનિસું વીરાધ્યારે, તે નવિ કુંણેં પ્રતિબોધ્યારે
૪ તે મુનીસું કહે ખડોરે, મુઝ ધરતિ સવિ છડોરે,
વિનયો મુની મોટોરે, નવિ માને કર્મે ખોટોરે ૫ સાઠ
સયા વર્ષ તપીઓરે, જે જિન કરિઆનો ખપાઓરે,

(૫૦)

નામે વિરજુ કુમારરે, સયલ લખધિનો ભંડારરે ૬ ઉઠ
 કર્મ ભુમી લેવારે, જોવા ભાઈની સેવારે, દયો ત્રિપદી
 ભોમી દાનરે, ભલે ભલે આવ્યા ભગવાનરે, ૭ ઇણ
 વયણે ધડ હડીઓરે, તે મુનિ કોપે બહુ ચઢીઓરે, ક્રી-
 ધુ' અદભુત રૂપરે, જોયણ લાખ સરૂપરે ૮ પ્રથમ ચર્ણ
 પુર્વ દીધોરે, બીજો વલી પછિમ ક્રીધોરે. ત્રીજો તસ
 પુઠે થાપ્યોરે, નમુચી પાતાલે ચાંપ્યોરે. ૯ થર હરીઓ
 ત્રીભોવનરે, ખલ ભલીઓ સવિ સજ્જનરે, સલસલી
 ઓ સુર દીનરે, પડીઓ નવી સાંભલીઓ કનરે ૧૦
 એ ઉતપાત અત્યંતરે, દુર કરો ભગવંતરે, હૈ હૈસ્યુ
 હવે થાસ્યેરે, બોલે બહુ એકણ સાસેરે ૧૧ કરણે કિં-
 નર દેવારે, કહુઆ કોધ સમેવારે, મધુર મધુર ગાય
 ગીતરે, બે કરજોડી વનીતરે. ૧૨ વિનય થકી વેગે
 વલીયોરે. એ જીન સાસનનો બલીઓરે, દાણુવ દેવે
 ખમાવ્યારે, નર નારીયે વધાવ્યારે ૧૩ ગાવડલી લેસ
 ભડકીરે, જે દેખી દુરે તડકીરે, તે જતને ગ્રહિછેરે,
 આરતી ઉતારી મેરે ૧૪ નવલે અવતારે આવ્યારે,
 જીવિત ફલ લહિ ફાવ્યારે, સેવ સુવાલી કંસારરે,
 ફલદ્યુ નવે અવતારરે, ૧૫ છગણ તણા ધરખારરે,
 નમુચી લખ્યુ ધરનારીરે, તે જિમ જિમ ખરા

(૫૧)

થાયરે, તીમ તીમ દુઃખ દુરે જાયરે, ૧૬. મંદીર મંડાણ
મંડયારે, દાલિદ્ર દુખ દુરે છાંડયારે, કાર્તિક વદિ પડવે
પરવેરે, એમ એ આદરીએ સર્વેરે ૧૭. પુન્યે નરભવ
પામીરે, ધર્મ કરે નર ધાંમીરે, પુન્યે રીધિ રસાલીરે,
નિત્ય નિત્ય પુન્યે દીવાલીરે ૧૮.

કલસ ॥ જિન તું નિરંજન સજન રંજન દુઃખ
ભંજણ દેવતા, ઘો સુખ સ્વામી, મુગતી ગામી, વીર
તુજ પાય સેવતાં, તપ ગછ ગયણ દિણદ દહ દીસી
દિપતો જગ જાણીએ, શ્રી હિર વિજ્ય સુરી દસદ ગુર
તાસ પાટ વખાણીએ, શ્રી વીજ્યસેન સુરિસ સહ ગુર
વિજ્યદેવ સુરીસર, જે જયે અહનિસ નામ જેહનો,
વર્ધમાન જીએસર, નીરવાણ તવન મહીમા ભુવનવીર
જનતું જે ભણે, તે લહે લાલા લખી લછી શ્રી ગુણ
હરખ વધામણા ૧૨૫.

॥ ઇતિ શ્રી વિર નિરવાણ સ્તવનં સંપુણમ્ શ્રીરસ્તુ ॥
અથ શ્રી અષ્ટમી જન સ્તુતિ.

અષ્ટમી. જન ચંદ્ર પ્રભુ નમીએ, અષ્ટ મહાપદ
દુરે દમીએ, દુર ગતિમાં નવિ ભમીએ, મહસેન નંદન
જનગુણે રમીએ, અષ્ટ મહાભય ભાવડ સમીએ, દુઃખ

(૫૨)

દોહગતી દમીએ, અષ્ટ મંગળજસ આગળ રાજે, ચં-
 દ્રલંછન જસ ચરણે છાજે, જગજસ પડહો વાજે,
 અષ્ટ કર્મભડ સંકટ ભાજે, પ્રાતિહારજ આઠવીરાજે;
 અષ્ટમી દીનતપ તાજે. ૧ અષ્ટાપદં જનવરનાં વંદો,
 જેહને પ્રણમે અસુર સુરદો; જસગુણ ગાએ નરિંદો,
 વંછીત પુરણ સુરતર કંદો, નાવ ભગત ચંદો જન-
 ચંદો, જિમ પામો આણુંદો, અતિત અનાગતને વર્ત-
 માનો, ત્રીણ્યોવિસી ખહોતેર માનો, તેહનો ધરીએ
 ધ્યાનો, પ્રહર ઉઠી નીત શીજે માનો, દીન દીન વાધે
 અતિ ઘણો વાનો, અષ્ટમી દીન સુપ્રધાનો. ૨. સુખ-
 દાઇ જનવરની વાણી ભાવ સહિત એ ઉલ્લટ આણી,
 તેની સુણો ભવિષ્યાણી, મદમઠ રહરવેસ પરાણી, સ-
 રસ કોમળ સુધા સમાણી, અભિનવ ગુણમણી ખાણી,
 ચૌદ પુરવને અંજ ઈચાર, દસ પદ્મમાં ઉપાંગહ ખાર,
 છ છેદ મુલ સુત્રચાર, નંદીન અનુભેગ દ્વાર, એ
 સવિ સમયતણું અધીકાર, અષ્ટમી દિનસુ વિચ્યાર.
 ૩ ચંદ્રપ્રભુ જન સેવક જક્ષ, વિજય નામેજ છે પર-
 તક્ષ, સમકિત ધારીદક્ષ, ચઉવિહ સંઘતણી જે લક્ષ,
 તસકામીત દેવે સુરવૃક્ષ, વારે વિધન વપક્ષ, અષ્ટ
 મહાસીધી ભોમ અપાર, અષ્ટ દિવસે શીરતિ વિસ્તાર,

(૫૩)

સકલ સજન પરિવાર, અસરણ અબલ દીન આધાર,
રાજ રત્ન રત્ન વાચક સુખકાર, અષ્ટમી પોસહસાર.
૪. ઇતિ શ્રીઅષ્ટમી જન સ્તુતી સંપુરણમ્ શુભંભવતુ.

કુમતી ઉથાપકનો સ્તવન.

ભરતાદીક ઉધારજ ઝીઘો શ્રી સેત્રુંજ મુજર ॥
સોના તણાં જ્યાં દેરાં કરાવ્યાં રતન તણાં ખીંબ થા-
પ્યા હો કુમતી ક્યાં જન પ્રતિમારે ઉથાપી હો કુમતી.
॥ગ્યાંકશિ. વીર પછે બસેં નેવું વરસે સંપ્રતીરાય સુ-
જણો, સવાલાખ પ્રસાદ કરાવ્યા સવાકોડ ખીંબ થા-
પ્યા હો કુમતિ ॥૨॥ દ્રુપદિએ જન પ્રતીમા પુજ સુત્ર-
માં સાખ કેરાણી છઠે અંગે તેવીરભાખ્યો ગણધરપુરે
સાખ હો કુમતી ॥ ૩ ॥ સંવત નવસે સતાણું વરસે
પ્રીમલ મંત્રીસર જેઓ આણુ તણા જેણે દેરાં કરાવ્યાં
બે હજર ખીંબ થાપ્યા હો કુમતી ॥ ૪ ॥ સંવત
અગીયાર નવાણું વરસે રાજ કુમારપાલ જેઅ પાંચ
હજર પ્રાસાદ કરાવ્યાં સાત હજર ખીંબ થાપ્યા
હો કુમતી ॥ ૫ ॥ સંવત બાર બઉતેર વરસે સંઘવી
ધનો તેહ રાણકપુરનાં દેરાં કરાવ્યાં કોડ નવાણું દ્રવ્ય
ખરચ્યો હો કુમતી ॥ ૬ ॥ સંવત બાર પંચાણું વરસે
વસ્તુપાલ તેજપાલ આબુતણાં જેણે દેહરાં કરાવ્યાં

(૫૪)

અગીયાર હજાર ખીંખ થાપ્યા હો કુમતી ॥ ૭ ॥
 સંવત તેર એકોતેર વરસે સમરે સારંગ શેઠ, ઉધાર
 પનરમો શ્રી શેત્રુજે કીધો અગીયાર લાખ દ્રવ ખર-
 ચ્યો હો કુમતી ॥ ૮ ॥ સંવત સોલ છઉતર વરસે
 બાદરસાને વાડે ઉધાર સોલમો શ્રી સેત્રુંજે કીધો કર-
 માસાયે જસ લીધો હો કુમતી ॥ ૯ ॥ જ્યાજન પ્રતીમા
 સરખી જણો પુજે ત્રીવીધે તુમે પ્રાણીજન પ્રતીમામા
 સંદેહ ન રાખો વાચક જસની વાણિ હો કુમતી ॥ ૧૦ ॥

પારસનાથનો વિવાહલો.

પાસકુંવર મહેમાલીનો ગુણ મણી રચણ ભંડાર
 વીવાનો અવસર જન તણો કંઈએ અતી સુકમાલ--
 એ આંકણી. દુહો. હારે સુભ મંડપ તોરણ સોહે હારે
 જોતાં સુરનર મન મોહે હારે મળીયું માજન મનોહાર
 હારે રાય રાણી તણો નહી પાર. ગા. ૧ સજ્જન સં-
 તોષી બેઉપરે અસ્વસેન ભુપાલ સતી શણગારી સુ-
 દરી પાસ કંવર મહેમાય દુહો-હારે પાસ કુંવર ચ-
 ડા વરગોડો હારે સીરકુંપ ભર્યા બેઉકેરે હારે કાંને કું-
 ડલને મુચ જોડે માનુ રવો રસી આવ્યા દોડે, ગા. ૨
 દુહો-અપકવરણી સુદરી નિલ વરણ પ્રભુ પાસ સો-
 હિયે સુવરણ મુદ્રીકા પાસ કંવર મહેમાય હારે જન-

(૫૫)

વર મુખ સોહંતા બોલે હારે દીશે ઘણું ઝાકમ જોલે
 હારે પરણી પરભાવતી રાંણિ હારે રૂપે અપછરા ઈ-
 દ્રાણી. ગા. ૩ દુહો--દેવ ઉતારે આરતિ નરનારી ગુણ
 ગાય આઝ્યા અતી આડંબરે તોરણ શ્રી જનરાઅ
 હારે જન પરણીને નીજ ધરે આવે હારે જયકને બહુ
 દાન દેવરાવે હારે ગુણ ગાંધરવ ગાવે રંગે હારે દેવ ક-
 સલને ઉલટ અંગે ગા. ૪

શ્રી ગાયનો.

સહુ સભાજનો ઉપકાર આપનો
 પધારી ધર્મકાજમાં વધારી પ્રીત તો કરો
 જન ધર્મનાં રૂડાં કામો કરવાને સાવધાન
 પણ આવા કામમાં મહેર કરીને મદદ કરો
 મેહેરખાન સહુ. ૧

રાજનગરે મુની પધાર્યા “મોહનલાલ મહારાજ”
 સાથે થાણા સાત લઇને આઝ્યા મુનીરાજ સહુ. ૨
 નરનારી સહુ ભેગા થઇને વધાવે મહારાજ
 સહુ સંઘને હરખ થયો છે વરત્યો જયજયકાર સહુ. ૩
 કરજોડીને અરજ દરજી વંદુ વારવાર.
 વિદ્યારથીને ભણવા કાજે ઉચ્ચ કરોને આજ સહુ. ૪
 સરવે બાળક આજ મળીને માગે મુની પાસ

(૫૬)

મહેર કરીને વિદ્યા આપે। મુનીજી મહારાજ સહુ. ૫
 પંથ સારો દેખાડો અમને કહિએ વારંવાર
 સભા સમક્ષ અરજ કરજું દાસનો છું દાસ સહુ. ૬
 મંદ બુદ્ધીથી શેવક કહે છે સુબુજે સજન આજ
 ભુલ ચુકની માફી માગુ સહુ સંઘની પાસ સહુ. ૭

ભુજ ગી છંદ.

શુભે પાત્રકે ખ્યાલન દર વારે
 ભણી જ્ઞાનને શુદ્ધ વિદ્યા વધારે
 તપાસી બુવો એહથી બુદ્ધિ તાજ
 તથા માત પિતા થશે રાજ રાજ ૧.
 વિદ્યાથી અતિ લાગશે ધર્મ પ્યારે
 વલી ધર્મથી અર્થ કેરો પસારે
 મલે દ્રવ્યથી રાજ્યનો લાભ મોટો
 રહે સુખનો કોઈ વાતે ન ટોટો ૨.
 કરે હિત વીદ્યા પીતા જેમ પોતે
 લાંચે સાર માતા તરીકે બુવો તે
 પ્રીયાની પરે જે અતી સુખ આપે
 વત્તી કર્મના પાસને ઝટ કાપે. ૩.
 વિદ્યાથી વીહીનો નરો નૈવ રાજે
 ભણે પ્રાણીયો પ્યારથી તહ કાજે

(૫૭)

ભણીને ભણાવી ધરો ગુણ સારા
બનો રાજ્ય હશે પરે લોક પ્યારા.

૪

॥ અથ પાર્શ્વજિન સ્તુતિ ॥

પ્રહ ઉઠી પ્રણમો શ્રી જનપાસ, જનમન વંછિત
પુરે આસ; ઋદ્ધિસિદ્ધિ દિયેં ખાસ, અશ્વસેન નૃપ કેરો
નંદ, ટાલેં દુરગતિ કેરો ફંદ. મુખ જેસો પુનમચંદ
સકલ સુરાસુર કિન્નર નરવર વિવાધર નરપતિના વૃંદ
પ્રણમેપદ અરવૃંદ, સયલ સત્તિમાં લખ્ય પ્રસંશ, વા
માકુખે સરોવર હંસ, ઇંદ્રવંશે ઉલ્લખવતંસ ॥ ૧ ॥
રિખલજનના તેરભવ જાણો, શાંતિનાથના ખાર વ-
ખાણો ચંદ્રપ્રભુ આઠ પ્રમાણો, મુનિસુવ્રતને શ્રી ને-
મિસ; નવ નવ ભવની સંખ્યા કહીશ, વીરલા સતા-
વીશ; પાર્શ્વનાથના દશ ભવસાર, સતર જનના ત્રણ
ત્રણ ઉદાર; પછેં પામ્યા ભવપાર, સમકિત પામ્યા પ
છિયે ખાડ; ભવ સંખ્યા કહી સુત્ર અનુસાર, નમો
ભવજલ તાર ॥ ૨ ॥ મુનિ વૈમાનિક સમણિ જેહ,
પુરવ દીસેથી આવી તેહ; અગનિ ખુણે ગુણગેહ,
ભુવણ વૈમાણ જ્ઞેઈસ દેવિ; નૈરત્યખુણેં જન વયણ
સુણેવાં, તસ દેવી વાયુ ઠવેવી; વૈમાનિક સુરનરને

(૫૮)

નારી, ઉત્તરથી આવે વિચારી, ઇશાનખુણે મનોહારિ
 નામ થકીયે પ્રખદા બાર, સમવસરણુમાં અંગ ઇગ્યાર,
 સાંભલિ લહે ભવપાર ॥ ૩ ॥ ચક્રેસરિ અણ્યા દુરિ-
 ચારી, કાલિ મહાકાલિ સામાંસારિ; સાંતાભાઉ હિસુતારી,
 શ્રી અસોકા માનવિ ચંડા, વિદુતા ચાંઉ સતેજ અ-
 ખંડા, કંદર્યા નીરવાણીઉ દંડા, બાલા ધારણી ધવો
 નરનારિ, ધરણુપ્રિયા નરદત્તાગારિ, અંબિકા પદ્માવતિ
 સારિ, સિદ્ધાઈ કાંઈ તે દેવી ચોવીસી, હંસવિજય બુધરા-
 યનો શિશ, ધીરની પુરે જગીસ ઇતિશ્રી સ્તુતિસં પુરણમ.

॥ અથ સજ્ઞાય ॥

નિર્મલ જળું જન ગોક્ષીર, પાવન ગંગા કેરું
 નિર, તેણે બાર કલસ ગંભિર, તેહ કલસ પ્રભુ ઉપરી
 ઢાલું, વાસુપુજ જન અંગ પખાલું, હું નિજ પા-
 તીક ટાલું, જેહનો ન હાય કદિયે ભજ તેહવો આંણી
 મનસ્યું રંગ, કરું તિલક નવચગ. આંત્રાલી મંડન
 આરાધું, એ પ્રભુ જસ્યું મુજ મન બાંધું, મુક્તિ તથાં
 સુખ સાધું, ૧ કર્મભૂમીકા પત્તર જળુ, તિહાં જન
 સય સત્તરિય વખાણું, ઉત્કૃષ્ટા મન આણું, કનકાય-
 લી લેધને જવે, સુરપતિ ઉત્સાગે જન ઠાવે, પુજેને

(૫૯)

પુજાવે, પંચવરણે પ્રભુજી કહીઆ, ગુરના વચનથકી
 સદહીઆ, તીહુઅણુ જન એ મહિઆ, એ પ્રભુજીમુજ
 વિઘ્ન હરેયો, મુજ મંદીરમાં લક્ષ્મિ ભરેયો, મુજને સિદ્ધ
 કરેયો. ૨ ગણધર પદવી જેહને દેવે, પ્રથમ તાસ સિ.
 રવાસ ઠવેવે, ત્રિપદીવલીચ કહેવે, તતક્ષિણ દ્વાદશ
 અંગ કરેવે, સુમન્યથિ સાધુ ભણેવે, વલી તસજંગ
 વહેવે, હવણાં છે એકાદશ અંગ, જે તસ ભણવા કરિ
 ચેરંગ, પંડિત થઇયે અંગ, વિજયદેવ સુરીતસ જણ,
 ગૌતમ ગુરને જેહ સમાણ, તપગચ્છિ ઉદયો ભાણુ ૩
 કમલ કમંડલુ વલી જપ માલા, તાહરે પાસિં અતિ-
 ૧૬ વિશાલા, તેજે ઝાકજમાલા. વાસુપુજ્ય જન
 શાસનદેવી, બહુ દેવદેવીયે સેવી, શાંતિ નામેં તું દેવી
 સચલસધને મંગલ કરે, જે શ્રાવક ધર ધન હપિ ભરે
 જે વિઘ્નદુરિ સહરજે, એ મુજ વાનતડી અવધારે, જે
 નીજ ૧૨ચિતિ નીત્ય સંભારે, કહીયે મત વીસારે. ૪ ઇતિ
 શ્રી વાસુપુજ્ય જન સ્તુતિઃ બુઝિઉં બુઝિઉં જીવડા
 બાપડા, દુરીત મતી છડીરે, દુઃખ જીમ કોઇઉં નવિ
 લહઈં ધર્મસ્થુ પ્રીતડી મંડીરે. ૧ બુઝિયું સાધુને
 માંગીઉં ઓલજે, અવરઉં માર્ગ મતઇહીરે, સીખ એમ
 નીધરે માહરી, તુઝ કહું રાતીં ને દિહીરે. બુઝીયું

(૬૦)

૨ ક્રોધ નહિ માનમાયા, વલી, લોભ એ ચ્યારઉં જા-
ણીરે ભવતણાં મુલ પુષ્ટાં કરે તે ભણી ચિત્ત એ મ-
ણીરે. ૩ બુઝીઉં દાનનો ગુણ સદાઉં ધરે, કૃપણ તામ
કરી ધન પામીરે, પરતણા દોષ મુખી મત કહે, ધીર
હો ધર્મને કામીરે. ૪ બુઝીઉં ધર્મનિ ભાવના ભા-
વતાં ભરતનૃપ કેવલી જોઈરે, વદતી ધન હર્ષઉં ઇમ
કરે. તુઝ યથા મુક્તિ સુખ હોઈરે. ૫ બુઝીઉં બુઝીઉં
જીવડાં ઇતિશ્રી સજ્જાય સંપુર્ણ.

॥ ચંમળ પાર્શ્વનાથની સ્તુતિ ॥

ચંભણ પુરવણ પાસ જીણદો, અશ્વસેન કુલ ક-
મલ દીણદો, આમોલાચ ભવકદો, મોહરાય શિર પાડે
દડો, તીહુણ જસ પ્રતાપ અખડો, ભાવઅણ મન આ
ણદો, ભવભય ભિડ ભલીપરે પુરે, મનવંછિત સવિ
સંપદ પુરે, પ્રભુ કર મોરી સારો, વરણજ કહીએ પ-
છીમ સ્વાંમી, જીણ આરાધ્યે તુંસીરનાંમી, વછરલક્ષ
ઇગ્યારો ॥ ૧ ॥ એસી સહસ્ર સંવચ્છર ભુતલ, સેવ્યો
સ્વાંમી હીયડે નિરમલ, વાસવ વિસહ સ્વાંમી, પછે
પુજ્યો તે પરમેશ્વર, સાતમાસ નવ દીવસ નીરંતર, દ-
શરથ નંદન રામો, કે તો એ કાલ પ્રથમ હરિધ્યાયો,

(૬૧)

દ્વારીકાનયરી પાછત આયો, પુજ્યો દેવ મોરારો, દ્વા-
રીકા દાહ જલ રહીયો, સાગરદત્ત શેઠે સંગ્રહીયો, કાંતિ
નયર મોઝારો. ॥ ૨ ॥ નાગરજીવન જોગી તે લીધો
સેઠીતટ તેહનો રસ સીદ્ધો, તું વીણા અવર ન વીરો
ઉવટ નદીય વહે વરસાલે, તુમ્હ ઉપર ઘણાવેલું વાલે,
ગાય કરે શીરખીરો, અભયદેવસુરિ તીહાં જાણ્યો,
ભુઈ ભીંતરથી ઉપર આંણ્યો, તેં તસ દીધી દેહો. થ-
ભણ પુરવર પ્રસાદેંબેઠો, નયણાનંદણ જગ સહુ દિઠો
નીલાવન ભમ મેહો. ૩ ગુજર ધર જવ જવણિધાશહ
કીય ખંભનયર તેં તૈયઅત્રંકીય, પુહવિર પ્રગટ પ્રમાણો
આદ તુમ્હારી જગ કુણ જાણે, મતવીણું માણસ કીસું
અવખાણે, તું વીણ સહજ અયાણો, કામધેનુ તીહાં
પત્તધરંગણ, કરચલ ચઢીયો ચિંતામણ, ફલીયો
અમર વીશાલો, દેવદયાલુ ભાવઠ ભંજણ, જે હુવે
સંપત પુરમંડણ, શ્રી પાર્શ્વનાથ ગોશલો ॥૪॥ ઇતિ.

॥ અથ પંચમી સ્તુતિ ॥

ઉત્તરદિશાઅ ઉત્તરથી આવી, સોરીપુર અવત-
રીયાજી, સમુદ્રવિજય નૃપ પરણી ધરણી, ઉચરેગુણગણ
ભરીયાજી, મુચિશીત પંચમી પછ રૂપધર, પ્રમુદિત
શચીપતી આવેજી, પંચવરણ કલસેં કનકાચલ, શી-

(૬૨)

ખરે પ્રભુ નવરાવેજી ॥ ૧ ॥ પંચ કલ્યાણ ચોવીસ જી-
નના, દશ ક્ષેત્રે શય ખારજી, અવિરતી ખાર તજીને
આદરે, પંચમહાવ્રત ધારજી, પંચાચાર શોભીત વિ-
ચરે, પંચાનન પમાનજી, પંચ પ્રમાદ મતંગજી ભેદી
પામ્યા પંચમ જ્ઞાનજી ॥ ૨ ॥ સુત્ર ૧ નાર્યુક્તિ ૨
ટીકા ૩ ચુરણ ૪ ભાષ્ય ૫ પંચાંગી પ્રમાણજી. સાંપ્રત
ષટ્તલપીત ગુણ ચાલીશ ગ્રહસ, ત્રિણ સમયષાષ્ટ મા-
નજી, તસ અનુસારે ગીતારથ કૃત, વૃત્તાદીક વિસ્તા-
રજી, પંચ પ્રકાર સજ્જાય કરે મુનિ, પાલે પણ વ્યવ-
હારજી. દેશવીરતી પંચમગુણ ઠાણે, પંચ પ્રકારે
કીરિયાજી, માનવગતી ચઉદશ ગુણઠાણા, પંચદશ-
ભુમી જવરિયાજી, પંચવીશભેદે સુરભાસ્યા, સાચા
શમકીત ધારિજી, સકલ્યાનુસારે સધલા કરજ્યો, જન-
શાશન રખવાલીજી. ઇતી પંચમી સ્તુતી.

॥ અથ અષ્ટમી સ્તુતિ ॥

અઠમીવાસર મજ્જિઝર રચણી, આઠ જતીદીશી
કુમરીજી; જનમધરી આવે ગહગહતી, નીજ નિજ કાર્ય
સમરીજી. અઢાર કોડાકોડી સાગર અંતર, તુઝ તોલે
કુલ આવેજી; રૂપલ જગતગુરુ દાયકજનની, ઇમ કહા